Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24199

DE FORMOSA-KWESTIE

ROOD CHINA protesteert tegen HOUDING van NEDERLAND

New York. — Communistisch China heeft bij Nederland geprotesteerd tegen zijn houding tegenover de toestand in het verre Oosten, aldus is gisteren in gezaghebbende kringen van de Verenigde Naties te New York vernomen.

De autoriteiten te Peking hebben, zo werd gezegd, twee dagen geleden tegenover de Nederlandse zaakgelastigde mondeling duidelijk gemaakt, dat zij met name bezwaar hadden tegen de steun van de Nederlandse V.N.-delegatie voor de maatregel om de communisten buiten de V.N. te houden en de zetel van China bezet te laten houden door de nationalisten.

Zij hadden verder bezwaar tegen verklaringen die minister Luns in New York heeft afgelegd.

De minister heeft 17 september bij zijn aankomst te New York een aantal vragen over de crisis in het Verre Oosten beantwoord en later in een persgesprek in zijn hotel verdere commentaar geleverd.

Naar wij vernemen is in Den Haag uit Peking nog geen bericht over het protest bij de Nederlandse zaakgelastigde ontvangen.

De zaakgelastigde van de Chinese volksrepubliek heeft donderdag op het ministerie van buitenlandse zaken te Den Haag geprotesteerd tegen uitlatingen van minister Luns, zonder overigens de betrokken uitlatingen nader te kunnen substantieren. Dit protest kon derhalve niet worden aanvaard.

Ministers beëdigd

Willemstad. — Bij de Landsbesluiten van 3 oktober 1958 no. 1 en no. 2 zijn de heren E. Jonckheer, C. D. Kroon, mr. S. W. van der Meer. J. E. Yrausquin en F. J. C. Beaujon onder dankbetuiging voor de door hen aan den lande bewezen diensten eervol ontslag verleend als minister.

Bij dezelfde Landsbesluiten. werden bovengenoemde heren met ingang van gisteren wederom benoemd tot minister.

Gistermiddag om 3u.20 werden de ministers door Z. E. de Gouverneur ten gouvernementshuize beëdigd.

Bij Beschikking van de Raad van Ministers van 3 oktober 1958 is de heer E. Jonckheer aangewezen als minister-president en de heer mr S. W. van der Meer als wnd minister-president.

Luisterrijke viering éénjarig bestaan Hotel „Curacao Intercontinental"

Liefdadigheidsbal t. b. v. het Curacaose RODE KRUIS

Op zondag 12 oktober zal het één jaar geleden zijn, dat het Hotel Curaçao Intercontinental zijn deuren opende. Voor deze gelegenheid heeft de direktie het befaamde muzikaal ensemble „Los Chavales de España", dat momenteel in de Verenigde Staten optreedt, geëngageerd. Het ensemble zal in het Hotel 21 uitvoeringen geven. De eerste op zondag 12 oktober, is ten bate van het Rode Kruis. De entree-prijs is gesteld op ƒ 25,— per persoon, waarbij inbegrepen een koud buffet.

Het ensemble, dat in het jaar 1940 te Barcelona werd gevormd, heeft vooral in de Nieuwe Wereld grote bekendheid gekregen. De groep bestaat thans uit 15 leden, allen uit de omgeving van Barcelona.

Hoewel het leiderschap wisselend is, en ieder periodiek als „el jefe" optreedt, zijn er enkele leden, die op de voorgrond treden, zoals het danspaar Isabela en Miguel, de danseres en zangeres Trini Reyes, alsook Luis Tamayo en Alberto Rochi. De groep vestigde een rekord, toen zij voor het ganse seizoen geëngageerd werd voor de „Starlight Roof" in het Waldorf Astoria Hotel. Verder trad de groep op in bekende hotels, als de Caribe Hilton te San Juan, Copacabana te Rio de Janeiro, El Patio te Mexico City, de Sattler Hotels in verschillende Noordamerikaanse steden en het Tropicana te Havana.

Men heeft een uitgebreid repertoire van ongeveer 400 stukken, in diverse talen. Ieder der leden bespeelt tenminste drie instrumenten.

Wij twijfelen er niet aan of de „Chavales de España" zullen in de smaak van het Curaçaose publiek vallen.

Vrijdagmiddag legden de pasbenoemde ministers in handen van Z.E. de Gouverneur de bij de Staatsregeling voorgeschreven eed af. Op de foto: de Gouverneur neemt de eed af van de minister-president, de heer E. Jonckheer.

MORGEN ZEEMANS-ZONDAG

Willemstad. — Morgen, 5 oktober viert het „Apostolaat ter Zee" de Zeemanszondag. 's Morgens om 9 uur zal de Havenaalmoezenier een plechtige Heilige Mis opdragen in de St Anna-kerk op Otrabanda voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van alle zeevarenden en hun families en voor de medewerkenden van het Zeemanswerk.

Na deze H. Mis zal er een ontvangst en koffietafel in het R.K. Zeemanshuis aan de Rouvilleweg zijn tot 11.30.

Om 8 uur p.m. zal er een dansavond zijn met medewerking van de Mariniersband.

Het Parool" over de terugkeer van de heer LAMPE in Nederland

Amsterdam. — „Het Parool" van gisteren heeft bij het bericht van de samenstelling van het Antilliaanse kabinet een kort overzicht van de voorafgaande gebeurtenissen met betrekking tot de verhouding gouverneur-kabinet en merkt o.a. op:

Men kan zeggen, dat de terugkeer van de heer Lampe naar Nederland wijst op een bereidheid van het nieuwe kabinet, de verhoudingen met Nederland te verbeteren. Minister Lampe is een in Nederlandse regeringskringen zeer gewaardeerde figuur, gewaardeerd vooral om zijn gematigdheid. Dat zou een aanwijzing kunnen zijn voor een streven naar het zoeken van oplossingen door welwillend overleg, liever dan langs de weg van het zich toespitsend conflict.

Gevolg van meningsverschillen over het Staatsonderwijs

Uitgebreide wanordelijkheden te BUENOS AIRES

Buenos Aires. — Het Argentijnse persbureau „Saporiti" deelt mede dat zich in de nacht van vrijdag op zaterdag, als gevolg van studentenbetogingen. uitgebreide wanordelijkheden te Buenos Aires hebben voorgedaan. waarbij tweehonderd personen werden gewond, er zijn driehonderd arrestaties verricht.

De wanordelijkheden zijn het gevolg van de meningsverschillen over algeheel staatsonderwijs, of het ook toestaan van particulier onderricht, speciaal aan hogescholen. Het zijn de r. k. stukenten, die voor dit laatste in het geweer zijn gekomen.

Een aantal r.k. studenten had de banden van verscheidene autobussen doorgesneden, om vervolgens met bussen en auto's versperringen in de straten op te werpen. Hiervoor werden ook tafels en stoelen uit café's gebruikt. Politie, die poogde de versperringen op te ruimen. werd met een regen van stenen ontvangen.

Nadat ook brandweerlieden waren uitgerukt, konden de studenten na een offensief met traangasbommen en waterstralen. worden teruggedreven. Er werd echter ook het geluid van schoten gehoord.

De Argentijnse minister van binnenlandse zaken, Adolfo Vitola, heeft gisteravond verklaard dat de regering alle noodzakelijke en zo nodig krachtige maatregelen zal nemen, om de orde en rust te handhaven. Hij verklaarde, dat de politie vooral energiek zal optreden jegens hen, die van de studentenbetogingen gebruik hebben willen maken, om verzet tegen de politie uit te lokken.

De minister van onderwijs, Luis Mackay, zal vandaag een boodschap tot de studenten richten, waarin hij hen tot kalmte zal aanmanen.

Betogingen en verzetsdaden op CYPRUS blijven aanhouden

Nicosia. — De betogingen en verzetsdaden van Griekse zijde op Cyprus blijven aanhouden. In Limassol moest de politie gisteren traangas gebruiken om een betoging van studenten uiteen te jagen. Een leraar en een student zijn vrij ernstig gewond.

Gistermiddag werd een Britse vrouw doodgeschoten en een andere gewond. De autoriteiten hebben een uitgaansverbod afgekondigd.

Ten Zuiden van Famagusta is een konvooi van de RAF in een hinderlaag gereden. Een auto werd zwaar beschadigd, doch er vielen geen slachtoffers.

Een officiele Britse militaire woordvoerder in Famagusta heeft vanmorgen vroeg, nadat Britse journalisten een bezoek aan een ziekenhuis hadden gebracht, gezegd dat ongeveer 150 Griekse Cyprioten zijn gewond bij operaties, die zijn uitgevoerd na de moord van vrijdag op een Britse vrouw. Zij lagen in het ziekenhuis.

(Tevoren hadden functionarissen gezegd, dat slechts 21 gewonden naar het ziekenhuis waren gebracht.)

Britse verslaggevers, die kort na middernacht een bezoek brachten aan het regeringsziekenhuis te Famagusta hebben van een Cyprische dokter te horen gekregen, dat ongeveer 300 gewonden waren behandeld. Er werden nog meer gewonden binnengebracht terwijl de verslaggevers zagen tientallen mensen in dekens gehuld op de grond liggen, daar alle bedden reeds bezet waren. Onder hen waren vele oude mensen. De arts zei, dat drie van de gewonden stervende waren.

Uit een nabijgelegen politiebureau konden de verslaggevers uitroepen en kreten horen.

Na middernacht gingen een aantal verbonden Cyprioten uit het ziekenhuis hinkend naar huis. Anderen, die niet konden lopen, werden met een ambulance naar huis gebracht.

Een woordvoerder van het hoofdkwartier van de veiligheidstroepen in Nicosia heeft gezegd, dat een onderzoek zal worden ingesteld naar klachten over mishandeling.

De deelnemers aan de diplomatieke bijeenkomst te WILLEMSTAD

Willemstad. — Zoals bekend, zal van woensdag 8 oktober tot vrijdag 10 oktober as. te Willemstad op Curaçao een conferentie worden gehouden van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordigers in de landen van het westelijk halfrond.

Aan de conferentie, welke zal worden geleid door de minister van buitenlandse zaken, Zijne Excellentie **mr J. M. A. H. Luns** en die zal worden bijgewoond door de ministers-president van Suriname en de Nederlandse Antillen, H. H. Excellenties **mr S. D. Emanuels** en **E. Jonckheer**, zullen de navolgende Nederlandse diplomatieke vertegenwoordigers deelnemen:

mr J. C. van Beusekom, ambassadeur te Buenos Aires;
Ch. J. H. Daubanton, ambassadeur te Santiago de Chile;
mr dr M. M. L. Savelberg, ambassadeur te Montevideo;
jhr mr M. W. van Weede, ambassadeur te Rio de Janeiro;
jhr mr G. Beelaerts van Blokland ambassadeur te Lima;
jhr mr J. D. van Karnebeek, ambassadeur te Bogotá;
dr H. N. Boon, ambassadeur te Caracas;
G. W. Boissevain, ambassadeur te Havana;
dr R. Flaes, ambassadeur te Mexico
jhr mr E. V. E. Teixeira de Mattos gezant te Guatemala;
ir P. H. Zijderveld, gezant te San José, Costa Rica;
J. G. de Thouars, zaakgelastigde te Quito;
J. L. Voute, chef direktie westelijk halfrond, van het ministerie van buitenlandse zaken;
A. J. May, sous chef direktie westelijk halfrond, van het ministerie van buitenlandse zaken.

Communistische straaljagers vielen nationalistische transportvloot aan

Taipeh. — Voor het eerst sedert drie weken geleden de luchtbrug naar Quemoy begon, hebben communistische straaljagers gisteren een vlucht Nationalistische transporttoestellen aangevallen.

Een van de Nationalistische vliegtuigen werd beschadigd en moest bij Quemoy in zee landen. De Navigator en de radiotelegrafist van het toestel werden gewond.

De communistische kustbatterijen hebben gisteren de beschieting van Quemoy voortgezet, doch het bombardement was minder zwaar dan donderdag.

Uit Amerikaanse bron is gisteren in Taipeh vernomen, dat op het ogenblik een aantal Nike-Herculus projektielen voor de luchtafweer op Formosa onderweg zijn. De zending wordt de volgende week verwacht.

GEZIEN door een Antilliaan

Kennelijk door de drukte der verkiezingen en daarna door de invloed van geruchten is een zeer belangrijk ontwerp de aandacht van velen ontsnapt.

Anders kan men moeilijk verklaren dat er tot op heden zo weinig is geschreven over de ontwerplandsverordening, die sinds 20 juni j.l. bij de Staten is ingediend en die zeer ingrijpende wijzigingen behelst in ons bestaande arbeidsrecht.

Terecht noemt de Memorie van Toelichting als voornaamste wijzigingen:

—de verlenging van de opzeggingstermijn bij langdurig dienstverband;
—het scheppen van de mogelijkheid, bij de rechter op te komen tegen kennelijk onredelijke beëindiging;
—de invoering van de mogelijkheid, dat tot herstel van de dienstbetrekking veroordeeld wordt;
—het niet meer ontslag mogen geven tijdens ziekte en militaire dienst;
—het openen van de mogelijkheid om aan een arbeider, voor wie na zijn ontslag een concurrentiebeding geldt, deswege een vergoeding toe te kennen.

Het een en ander is behoudens enkele afwijkingen, overgenomen van de nederlandse wet van 19 December 1953, houdende wijziging van de bepalingen omtrent ontslag bij arbeidsovereenkomsten, in werking getreden op 1 juli 1954.

Dat deze wijzigingen belangrijke verbeteringen inhouden, zal niemand ontkennen.

In de Staten werd trouwens sinds jaren naar zulk een aanpassing gevraagd.

In hoofdzaak bevestigt het een reeds bij verschillende bedrijven bestaande gewoonte, de opzeggingstermijnen afhankelijk te stellen van de diensttijd.

Wat echter tot nu toe bij dezen als gunst geschiedde, wordt in de toekomst voor allen verplichtend gesteld.

Dit zal de zo nodige binding tussen werkgever en werknemer bevorderen. Voortaan zal dus volgens art. 1615 j. B.W. voor de werkgever voor elk jaar dienst. één week opzeggingstermijn gelden — tot een maximum van 13 weken en tellende vanaf de dag dat de arbeider na zijn meerderjarigheid bij de hem in dienst geweest is. De arbeider is gehouden aan 1 week voor elke 2 jaren, tot een maximum van 6 weken. Wil de patroon dus een arbeider, die nadat hij 21 jaar is geworden 16 jaren bij hem in dienst is geweest, ontslaan, dan moet hij een opzeggingstermijn van 13 weken in acht nemen. Wil de arbeider zelf ontslag nemen, dan is de termijn voor hem 6 weken.

Waarom men in navolging van Nederland pas vanaf de dag der meerderjarigheid begint te tellen, is ons niet duidelijk.

Gegronde redenen kunnen hiervoor niet worden aangevoerd.

Wil men niet alle jaren laten meetellen, dan was het in ieder geval billijk en verantwoord te beginnen bij 19 jaar.

Dit is immers hier de algemeen aanvaarde leeftijd, waarop grote bedrijven de mannen als „volwassen" in dienst nemen.

De maxima dienen dan ook opgevoerd te worden tot 15 en 17 weken. Immers voor de werkgever moge in het algemeen 2 weken meer weinig betekenen, voor de werknemer betekent het enorm veel.

Nodig is ook het voorgesteld verbod van ontslag tijdens ziekte. Vroeger kon het gebeuren dat, terwijl de man thuis of in het hospitaal ziek lag, hij, om het geval te verergeren, zijn ontslagbriefje vergezeld van de nodige goede wensen bezorgd kreeg.

De opzeggingstermijn liep dan rustig door. De patient behield weliswaar de uitkering krachtens „regeling 1936", maar had natuurlijk geen kans om naar een andere betrekking uit te zien.

Bijzonder fraai kon dit moeilijk genoemd worden. Dit zal dus in de toekomst terecht niet meer mogelijk zijn!

Bij de toelichting, treffen wij het volgende aan:

„De Antilliaan voelt een op minder juiste wijze beëindigen van de „arbeidsovereenkomst aan als een „daad, welke het vertrouwen tussen „werkgever en werknemer, dat no„dig is voor een redelijke en pretti„ge arbeidssfeer, te niet doet. In de „praktijk zal de Antilliaan dus niets „voelen voor een herstel van de „dienstbetrekking, terwijl ander„zijds de door hem zeer moeilijk te „aanvaarden mogelijkheid bestaat, „dat dienstbetrekking tegen zijn zin „wordt hersteld."

Afgezien van het feit dat deze stelling ook elders b.v. in Nederland geldt wanneer het gaat om de verhouding tussen een werknemer en een kleine werkgever, kan men niet volhouden dat „de antilliaan" dit zo voelt.

Immers in de meeste gevallen (overheid — C.P.I.M. — Lago — KLM — Bouwbedrijven e.d.) is er van een persoonlijke verhouding geen sprake meer.

Bovendien zal ook de arbeider, wanneer de aanbod op de arbeidsmarkt de vraag overtreft, zoals dit thans in de Antillen het geval is, de elementen „vertrouwen" „redelijke en prettige arbeidssfeer" gaarne opzij zetten terwille van de factor werk om zijn gezin mee te onderhouden...

Het is te hopen dat het wetgevend college bij de behandeling van dit belangrijk ontwerp ook met bovenstaande rekening houdt.

FAUBUS zal scholen van Little Rock nooit op integratie-basis openstellen

Little Rock. — De gouverneur van Arkansas, Orval Faubus, heeft vrijdag in Little Rock verklaard dat hij nooit. de openbare scholen van de stad als geintegreerde scholen open zal stellen.

De scholen zijn de vorige maand gesloten op grond van staatswetten die werden aangenomen nadat het opperste gerechtshof in Washington de onmiddellijke opheffing der rassenscheiding had gelast.

BISSCHOP van CORO naar CURACAO

Willemstad. — Monseigneur Francisco José Ituzarre, bisschop van Coro, heeft de uitnodiging aanvaard voor het bijwonen van de feestelijkheden in verband met de installatie van Mgr Holterman tot bisschop van Willemstad. Vroeger viel Curaçao onder de jurisdictie van het bisdom Coro

Bonairiaan te Amsterdam verdronken

Amsterdam. — De Rijkspolitie te water heeft woensdag uit het Oosterdok te Amsterdam het stoffelijk overschot gehaald van de 35-jarige matroos S. J. B. Winklaar, woonachtig te Adrion op Bonaire. Hij was getrouwd en had kinderen. De man had op 24 september zijn schip, ms. Mentor van de KNSM waarop hij had afgemonsterd, verlaten en werd op 25 september voor het laatst gezien . Hij zou juist gisteren weer aanmonsteren

Kort overzicht van het R.K. Zeemanshuis in 1957

De Zondag van de Zee

Willemstad. — Nu het Apostolaat ter Zee zondag a.s. traditioneel wederom de Zondag van de Zee viert, willen we onze vrienden en begunstigers een klein overzicht geven van wat er zich zoal in het R. K. Zeemanshuis heeft afgespeeld in het jaar 1957.

Het is een jaar van ups en downs geweest, maar geholpen door verschillende maatschappijen, en zeker niet te vergeten, door de regelmatige steun van de burgerij van Curaçao, door de hulp van het Land en Eiland, is het ons gelukt, om aan de zeeman, die hier in de haven zijn vertier zoekt, te kunnen bieden een echt „tehuis" waar hij zich thuis voelt, waar hij eens even zijn schip kan vergeten en waar hij ontspanning vindt die hij aan boord niet kan vinden.

Voor de zeeman is het soms een verademing als hij even de wal op kan. Na dagen, soms weken, aan boord van een schip — hoe modern ook ingericht — is hij toch altijd weer blij dat hij weer eens vasten grond onder zijn voeten heeft. En dit geldt niet alleen voor de jonge varensgasten die hun eerste reizen maken, maar evenzeer voor de oude rotten die alle zeeën al bevaren hebben.

En zo zien we in het Zeemanshuis komen mensen van alle leeftijden, van alle windstreken en van alle geloven. Dat dit wel eens tot misverstanden aanleiding kan geven, kunt U zich wel voorstellen. Probeert U maar eens te spreken met een Japanner die alleen maar zijn moedertaal spreekt! Dan is Uw spraakvermogen niets waard, en dan moet U met armen en benen spreken om deze man iets aan het verstand te brengen! **Maar al deze mensen zijn van oordeel dat dit huis voor hen werkelijk een tehuis is, een tehuis waar ze graag terug komen.** En onder alle nieuwe gezichten drukt telkens weer een breed lachend gezicht op waar de vreugde van de herkenning van af straalt.

Zo is het jaar 1957 voorbij gegaan in de nieuwe kennismakingen en het ophalen van oude herinneringen. We proberen de zeeman zich thuis te laten voelen. Jammer genoeg heeft de moderne wetenschap voor het verblijf aan de wal het dikwijls moeilijk gemaakt.

Het oponthoud in de haven is soms zo kort dat ze bijna geen kans hebben om even de benen te strekken. En dan maar weer varen, dagen, soms weken. Het enigste vertier is dan aan boord „lezen". Daarom gaan **er altijd pakken tijdschriften naar** boord van hieruit. En nu mogen we de burgerij bedanken dat ze ons zo goed geholpen hebben op dit punt. Van alle kanten kregen we tijdschriften en we hopen dat dit in de toekomst zo zal blijven, of liever nog beter zal worden. Lees werk is er nooit genoeg aan boord. Hebt U dus nog oude tijdschriften of boeken die U niet meer gebruikt, geeft ze aan ons. U doet er de zeelieden een ontzaggelijk plezier mee. En U helpt mee aan de welvaart van ons eiland, welk bijna geheel afhankelijk is van de zee.

Zoals U allen weet heeft het R. K. Zeemanshuis diverse mogelijkheden voor de zeeman. Men kan er de „koude pijp" (bier) krijgen, men kan er biljarten, tafeltennissen, tafelvoetballen, schaken, dammen of alleen maar rustig zitten. De nassi-goreng en de uitsmijter zijn bekend. De kiosk mag zich in een stijgende belangstelling verheugen. Wat hij nodig heeft, kan hij daar kopen. Kleding en ook souveniers voor thuis, voor zijn vrouw, zijn meisje zijn familie, vrienden en bekenden.

En moet hij eens achterblijven dan staat boven een bed voor hem klaar. We hebben in 1957 vele verbeteringen aan het hotel kunnen aanbrengen. De Crew afdeling werd helemaal opnieuw geschilderd terwijl de vloeren belegd werden met tegels. Nieuwe douchecellen werden er aangebracht. Dit alles had tot gevolg dat de bezetting van de crew afdeling zeer bevredigend te noemen is. De officieren afdeling was niet zo druk bezet, maar we hopen dat deze ook naar boven zal gaan, vooral omdat we begonnen zijn met de verbetering daarvan. U weet het zelf wel een huis vraagt veel onderhoud, vooral als het ouder begint te worden. Zo is het ook het geval met het Zeemanshuis aan de Rouvilleweg. We proberen van alles te doen voor de zeeman, maar dat kost geld. En aangezien we niet het onderste uit de kan kunnen halen, proberen we het zo goedkoop mogelijk voor hun te houden.

Zouden we daarom nog even een beroep op U mogen doen? Denkt dan **op de Zondag van de Zee eens even aan die mensen die dikwijls zo lang van huis af zijn, aan die mensen die U misschien nooit zult zien, maar die ons brengen alles wat we hier op Curaçao nodig hebben, van de doodgewone dagelijkse aardappel af tot aan de feestelijke champagne. En vraagt dan aan God dat Hij hen moge beschermen op hun weg over zee en hen weer behouden terug moge voeren naar hun familie.**

En denkt U dan ook een aan het R. K. Zeemanshuis en blijft dan Uw steun geven, want zonder Uw steun kunnen wij het doel waarvoor dit huis gebouwd is niet verwezenlijken.

WILLEMSTAD — BISSCHOPSSTAD

Het voorbereidend CONGRES

Gedurende de week, voorafgaand aan de plechtige verheffing van Willemstad tot Bisschopsstad, zal de hele bevolking van de Nederlandse Antillen worden opgeroepen voor een Congres ter geestelijke voorbereiding van deze historische gebeurtenis.

De kerkelijke plechtigheden, waarmee het nieuwe Bisdom wordt opgericht en Mgr. Holterman officieel als Bisschop van Willemstad wordt geinstalleerd, zijn op zichzelf vrij eenvoudig en weinig spectaculair.

Dit Congres heeft tot doel de hele katholieke bevolking ervan te doordringen wat ze betekenen en vooral welke betekenis deze gebeurtenis moet hebben voor het katholieke leven op onze eilanden. Welke verantwoordelijkheid gaan de katholieken van de Nederlandse Antillen wordt opgelegd nu zij een eigen Bisdom en een eigen Bisschopszetel krijgen en welke hun eigen taak zal zijn in dat Bisdom.

Dit Congres zal niet bestaan uit één massale bijeenkomst. Het is de bedoeling, dat in zoveel mogelijk zelfs twee in iedere parochie en dat op al die vergaderingen zowel een priester als een leek zal spreken.

Voor deze vergaderingen zijn twee verschillende programma's vastgesteld. In de parochies Pietermaai Janwé, St. Anna, Wishi, Groot Kwartier, Santa Rosa, Montagne en Coromoto zullen de vergaderingen worden gehouden op de beide avonden Woensdag 15 en Vrijdag 17 oktober In al deze parochies zullen dus twee vergaderingen worden gehouden. Op een van die twee vergaderingen spreekt de priester over Het mystieke Lichaam van Christus en de leek over de vraag: Hoe moet ik als ouder de kinderen, die God mij geschonken heeft volgens Zijn leer en wetten opvoeden. In de tweede vergadering spreekt de priester over de Bisschop als Leraar, Priester en Herder en de leek over de plaats van de katholieke leek in de maatschappij. In de andere parochies wordt slechts één vergadering gehouden, waarop alleen het tweede van deze programma's wordt gegeven, waarop de priester dus spreekt over de Bisschop en de leek over de plaats van de leken. Op al deze vergaderingen zal de pastoor der parochie een openingswoord spreken. In totaal zijn tot dusverre 21 van deze vergaderingen belegd. De vergaderingen in de parochies, die slechts één vergadering hebben vallen alle op Donderdag 14 oktober. Van de 21 belegde vergaderingen wordt in 19 gesproken in het Papiaments. De eerste vergadering in Groot Kwartier zal bestemd zijn voor de Nederlands-sprekenden; de vergadering in Suffisant voor de Portugees-sprekenden.

Over de juiste plaats, waar deze vergaderingen zullen worden gehouden zullen zowel van de preekstoel als in de pers nog nadere mededelingen worden gedaan. Zo ook omtrent het juiste uur van aanvang dezer bijeenkomsten.

Ook de namen van de sprekers op deze vergaderingen zullen nog nader bekend gemaakt.

Op de dag voor de eerste vergaderingen van het Congres wordt het geheel geopend met een pontificaal Lof, opgedragen door Mgr. Holterman in de nieuw-aangewezen kathedraal van Pietermaai. Gedurende dit Lof zal een predicatie worden gehouden door de Z. E. Heer Dr. A. Römer. Zoveel mogelijk afgevaardigden van alle parochies worden in dit Pontificaal Lof verwacht.

Willemstad — Bisschopsstad

De Inzameling

De Financiele Commissie uit het Comité Willemstad-Bisschopsstad verzoekt ons mee te delen, dat de inzameling van gelden voor de luisterrijke aankleding van het stadion en het aanbrengen der versieringen, voor de hele viering van het grote feest der verheffing van Willemstad tot Bisschopszetel, thans in volle gang is. De dames zijn druk met de lijsten aan het rondgaan. Over de resultaten kan nog niets worden meegedeeld. Aanstaande Dinsdag of Woensdag echter, zodra de eerste lijsten bij de Commissie zijn teruggekeerd zal het totaalbedrag, dat werd ingezameld, bekend worden gemaakt en zal een ere-lijst worden gepubliceerd van allen, die tenminste fl. 25.— hebben bijgedragen. Mogen er dat vele zijn! De historische betekenis van deze gebeurtenis moet tot uitdrukking komen in de luister, die eraan wordt bijgezet. Dit moeten dagen worden, die katholiek Curacao nimmer vergeet!

VERGEET VOORAL NIET DE KINDEREN EEN PRETTIGE MIDDAG TE BEZORGEN WOENSDAG AANSTAANDE IN ROXY — OM DRIE UUR — EEN GEVARIEERD FILMPROGRAMMA - VERSNAPERINGEN - DE TOEGANGSKAARTEN ZIJN AAN DE SCHOLEN VERKRIJGBAAR — KOOP ZE METEEN MAANDAG.

UIT HET FILMDOEK

JAILHOUSE ROCK

Elvis Presley, een der meest beroemde persoonlijkheid in de geschiedenis van de show-business, speelt een dramatische rol in „Jailhouse Rock" (zaterdag en zondag in het West-End theater). Dit is de derde film van Presley, na „Love me tender" en „Loving You". Dit nieuwe drama brengt de zang-ster als een opgeschoten knaap die in de cel terecht komt, na een vechtpartij in een bar, waarbij hij per ongeluk een man doodt. Zijn muzikaal talent komt tot uiting in de gevangenis. Na zijn hechtenis gaat hij ook in de muziek verder, eerst begint hij met in nachtclubs op te treden, doch vlugger dan normaal zit hij al bij de T.V. en dan is Hollywood niet ver weg meer.

Presley zingt zes nieuwe songs in „Jailhouse Rock". Het zijn, de tietelsing, „Treat me Nice", „I Wanna be free", „Young and Beautiful", „Don't Leave me Now", „Baby I don't care" en „One more day".

De vrouwelijke hoofdrol in „Jailhouse Rock" wordt gespeeld door Judy Tyler.

„Jailhouse Rock" is geproduceerd door Pandro S. Berman, producer can films als „Blackboard Jungle", „Tea and Sympathy" en „Something of Value".

MAN HUNT

Twee der belangrijkste jonge sterren van Hollywood, Don Murray en Diane Varsi vormen voor het eerst een team in een produktie van Twentieth Century Fox, n.l. „Man Hunt" die voor dit weekend in het Cinelandia theater draait.

O.l.v. producer Robert Buckner en director Henry Hathaway, met screenplay van Buckner en Wendell Mayes. „Man Hunt" is gebasseerd op het verhaal van Charles O. Locke's over een vredelievend man die het onderwerp wordt voor een hevige mannenjacht in het Wilde Westen van 1880.

In de bijrollen Chill Will's en Dennis Hopper, terwijl R. G. Armstrong en Jay C. Flippen eveneens tot de „supporting cast" behoren.

Een scène uit de film „Man Hunt" met Don Murray en Diane Varsi.

AGENDA

Voor West-End, Cinelandia en Roxy, zie advertenties elders in dit blad.

J.P.F.-Nieuws
Morgenochtend om 10.00 uur op name van groeten (op de band) bestemd voor familieleden in Suriname.

FILMTRUCK
A.s. zondag zal de filmtruck een voorstelling geeven te Suffisant.

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris

C.P.N.-wachtdienst:
Hooff tel: 36167 belast met de wacht op de pletterij.

Afgifte begrafenisverloven:
Dit weekend is de heer E. H. Nahr Gasthuisstraat 18 belast met de afgifte van begrafenisverloven.

WAAR HALEN WE BENZINE?
Dit weekend zijn de volgende benzine station geopend:
Servicenter — Cas Cora,
Bakhuis — Berg Altena,
Winkel en Zn. — Rio Canario
Winkel Sucs. — Hendrikplein.
V. d. Mark — Cas Chiquito,
Scheidelaar — Mundo Nobo.

Wachtdienst Botica's
Dit weekend is botica Juliana belast met de wacht op de Punda en de Botica Brion in Otrabanda.

C.V.B-Nieuws
Morgenmiddag om 4 op het Subt terrein te Vredenberg Subt — Riverside.

Baseball-Nieuws:
Morgenochtend in het Rif-Stadion Sithoc — Los Tigres.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 18.30 tel: 2307
Van 18.30 — 7.00 J. N. F. Jung. tel 3353
tel: 4467
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
C. G. de Haas, Generaalsweg 33, tel. 43159
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst.
J. A. Mensink tel: 3270

Geneeskundige Dienst:
Dr. Blok, tel: 4229
B. g. g. 2409

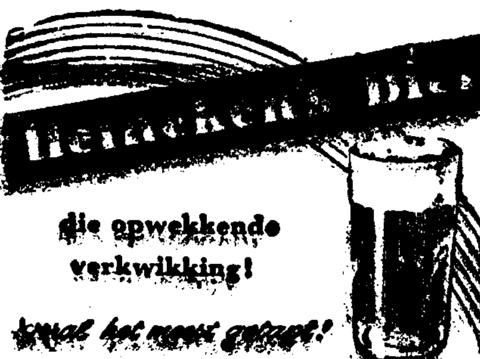
Weekendwacht Suffisant.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086
B. g. g. tel 2400

C.S.M.

Rederij-Scheepsagentschappen.
E. v. d. Werf tel: 3101
Zond. N. Schermer tel: 3354

Dok Afdeling:
Van 12.30 — 17.30 tel: 2276-2098
H. Ruytenberg
Van 17.30 — 7.30 A. de Kater tel: 2096

Theater Asiento:
Zat. „Les Giris"
Zond „Beau James"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

WILD IS THE WIND

Gisteren begon de vertoning van Hal Wallis' produktie „Wild is the Wind" met Anna Magnani, Anthony Quinn en Anthony Franciosa in de hoofdrollen.

Een vurig verhaal, verfilmd onder regie van George Cukor, met diep menselijke begrippen, is deze film van Paramount het meest bewegelijk verhaal ooit verfilmd.

De screenplay van Arnold Schulman is perfect voor de stormachtige talenten van (Oscar winnaars) Magnani en Quinn.

De opnamen zijn gemaakt in de omgeving van Nevada en het verhaal brengt Quinn als een ranch-baron, die weduwnaar is. Hij brengt zijn schoonzuster uit Italië over als zijn nieuwe vrouw, doch kan zijn overleden echtgenote niet vergeten. Magnani hoopt, dat hij het zal vergeten en ontroerd zal geven op haar liefdesuitingen.

Het antwoord dat zij nodig heeft, komt echter van Franciosa, een knappe herder, die door Quinn is grootgebracht. De verwikkelingen hieruit ontstaan, vormen het hoofdonderwerp van het verhaal. Uniek in deze film zijn de Vista Vision scenes over de vangst van wilde paarden.

J.P.F. - Nieuws

Onze Surinaamse Minister-President, Mr. Emanuels, zal op 8 oktober a.s. op Curaçao arriveren ter bijwoning van de conferentie van buitenlandse diplomatieke vertegenwoordigers.

Omstreeks 9 of 10 oktober zal de Minister-President een causerie houden in de JPF Club. Alle land- en rijksgenoten, alsmede belangstellenden zijn van harte welkom.

Men zal in de gelegenheid worden gesteld om persoonlijk met de Minister-President van Suriname kennis te maken.

De juiste datum en uur zullen alsnog worden bekendgemaakt.

Familiegroeten vanuit Curaçao naar Suriname

Op zondagmorgen, 5 oktober a.s. wordt dank zij de vriendelijke medewerking van de CUROM en Radio APINTIE te Paramaribo, een groetendienst begonnen.

Om 10 uur 's morgens zijn zij die hun groeten aan familie in Suriname wensen uit te spreken van harte welkom in de JPF Club, alwaar de tapere recorder dienst van de CUROM gratis te hunner beschikking staat.

De bedoeling is dat er korte familie-berichten van één tot twee minuten tussen de CUROM en Radio APINTIE zullen worden uitgewisseld.

MORGEN SUBT — RIVERSIDE

Morgenmiddag zullen de ... van Riverside het hard te ... ren hebben als zij een bezoek ... len brengen aan Kintjan. In ... van de Blauw-gele leeuwen ... verside tegen de kampioen ... eerste wedstrijd moeten ...

Subt is van plan ook dit ... kampioenschap te prolongeren ... zal daarom vanaf de ... strijd alles doen om zoveel ... punten te behalen. Het ... Koolman en Bicentini, ... de kampioenen reeds lang ... pen hebben, wordt echter ... schoots goedgemaakt door ... winst van de gebroeders ... Wijman e.a. Van de ... kan men dus een sterke ... wachten. Zal het de ... trainer Sixto gelukken de ... pioenen in toom te houden?

De mijnramp in ZUID - SLAVIE

Belgrado. — Het aantal ... bij de mijnramp in Zuid- ... vrijdag tot 54 gestegen. ... nu toe 41 lijken geborgen.

Men is er in geslaagd ... werkers te redden. ... gen stellen alles in ... acht nog vermiste mijnwerkers ... veiligheid te brengen. ... echter voor hun levens.

Van Apostolisch Vicariaat tot Bisdom

De „Amigoe di Curaçao" van 28 juni 1958 bracht ons onder de titel „Het Bisdom Willemstad" het reeds lang verwachte en verheugende nieuws dat het Zijne Heiligheid Paus Pius XII behaagd heeft het Apostolisch Vicariaat van de Nederlandse Antillen tot de staat van Bisdom te verheffen. Daags daarna, op het feest van de H. Apostelen Petrus en Paulus, werd dit bericht officieel bevestigd door het herderlijk schrijven, dat onze Apostolisch Vicaris in alle kerken van zijn Vicariaat vanaf de preekstoel liet voorlezen.

De betekenis van deze beslissing van de Paus wordt in hetzelfde artikel van de Amigoe di Curaçao in het kort als volgt weergegeven: „Het katholieke volk van de Nederlandse Antillen mag er terecht trots opgaan dat het thans door het hoogste kerkelijke gezag als autonoom deel van de Wereldkerk is erkend. Mgr. J. M. Holterman is door deze beslissing niet meer titulair bisschop van Vagada maar residerend bisschop van Willemstad. Dit is niet slechts een naamsverandering, doch een belangrijke juridische wijziging". Verder wordt er nog gesproken van „de overgang van gedelegeerde machtiging tot autonoom gezag", „een bisschop die een waarachtige opvolger is van de Apostelen", en van „met autonome macht onder het oppergezag van de Paus".

Veel van deze woorden hebben wij al vaker gehoord, en vooral het woord „autonoom" is ons allen welbekend. De inhoud van deze woorden ontgaat echter velen, zoals de dagelijkse ervaring ons leert.

De verheffing tot Bisdom is inderdaad voor ons Apostolisch Vicariaat een zeer verheugend feit, er is meer dan een eenvoudige naamsverandering. Dus, zullen velen misschien al aanstonds denken, gaan er grote veranderingen komen. In feite zal er echter weinig veranderen. Grote veranderingen kunnen een goede en welkome verbetering zijn maar vaak houden zij dan ook een afkeuring van het verleden in. Het verleden van ons Vicariaat zou dan niet goed geweest zijn, en daarover zouden we ons dus geenszins mogen verheugen. De verheffing tot Bisdom is echter wel verheugend, omdat het een erkenning is door het hoogste Kerkelijke gezag van de gestage, degelijke en gezonde groei van de Katholieke Kerk in de Nederlandse Antillen en van het vele vruchtbare werk, dat hier door vele priesters, religieuzen en leken ten koste van vele offers is verricht. De verheffing tot Bisdom is een goedkeuring van het verleden en een bevestiging van de bloeiende Katholieke Kerk op onze eilanden. Daarom hebben wij alle reden om ons over deze gebeurtenis van harte te verheugen, al zullen wij in feite weinig of geen tastbare verandering bespeuren.

Toch blijven wij ons afvragen wat de overgang van Apostolisch Vicariaat tot Bisdom eigenlijk dan wel betekent, en waarom onze Bisschop voortaan niet meer de titel zal dragen van Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen, maar die van (Residerend) Bisschop van Willemstad. Om dit te achterhalen zullen wij even een blijk moeten werpen op de eerste Bisschoppen, de Apostelen en op de ontwikkeling van de Katholieke Kerk in de loop der tijden.

x x x

Bij Zijn Hemelvaart gaf Christus aan de Apostelen de opdracht om het werk, dat Hij zelf begonnen was, voort te zetten. Zoals wij bij Mattheüs lezen, deed Hij dit met de woorden: „Gaat en onderwijst alle volken, doopt ze in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, en leert ze onderhouden al wat Ik u heb geboden". De Apostelen moesten niet bij elkaar blijven, maar er op uittrekken en zich wenden tot alle volken van de wereld. Christus gaf hen daartoe een drievoudige macht: de macht om het geloof te prediken (onderwijst alle volken), de macht om ons te heiligen en ons genadeleven te sterken (doopt hen de naam....) en de macht om te besturen of de mensen door de wisselvalligheden van het aardse leven veilig te leiden naar het eeuwig leven (leert ze onderhouden al wat Ik u heb geboden). Verlicht en gesterkt door de Heilige Geest op het Pinksterfeest hebben zij dan ook Jeruzalem verlaten, en zijn alle kanten uitgetrokken om aan alle volkeren de blijde boodschap van de verlossing te brengen. De geschiedenis leert ons, dat zij zich voornamelijk in grote steden hebben gevestigd en daar hun min of meer vaste woonplaats hadden, vanwaar zij zich naar de omliggende steden en streken begaven om ook daar het Evangelie te preken. Zodoende had ieder zijn eigen woonplaats of residentie en zijn eigen werkterrein, zonder dat echter de grenzen nauwkeurig waren omschreven. Vanwege de grote afstanden en de eenvoudige vervoermiddelen en was er ook geen enkele behoefte of noodzaak tot nauwkeurige bepaling en omschrijving van ieder's werkterrein. Zo zien we de Apostel Jacobus in Jeruzalem, Joannes in Ephese en Petrus eerst in Antiochië en later in Rome. In deze steden hadden zij hun woonplaats. Woonden of „resideerden" zij, en van daaruit gingen zij rond in de omliggende streken om te preken, te dopen en te besturen of leiding te geven. De stad was hun woonplaats of residentie, en het omliggende gebied hun werkterrein of wat wij nu noemen hun diocees of bisdom. Zo was de Apostel in feite, al droeg hij deze naam, residerend bisschop van Jeruzalem, Joannes residerend bisschop van Ephese en Petrus residerend bisschop eerst van Antiochië en later van Rome.

Zo vervullen de Apostelen de taak van leraar, priester en herder, die Christus hen had opgedragen, m.a.w. hun taak van bisschop. Ook Petrus had deze taak, en daarom zien we hem in Antiochië en Rome, maar tegelijkertijd had hij nog een andere taak. Christus had tot hem in het bijzonder gezegd: „Gij zijt Petrus, en op deze steenrots zal Ik Mijn Kerk bouwen, en aan u zal Ik geven de sleutels van het rijk der hemelen" en later na Zijn verrijzenis: „Weid Mijn lammeren, weid Mijn schappen". Door deze woorden stelde Christus hem aan als zijn plaatsvervanger op aarde en opperherder van Zijn Kerk, en waren allen, ook de andere Apostelen aan hem onderworpen. Christus zelf heeft de Apostelen aangesteld en hen de macht van bisschop gegeven, maar tevens onderwierp Hij hen aan het oppergezag of primaatschap van Petrus of m.a.w. aan het gezag van de eerste Paus.

De Apostelen hebben dus gepreekt, gedoopt en leiding gegeven onder het oppergezag van Petrus, maar dit wil niet zeggen, dat zij plaatsvervangers of vertegenwoordigers van Petrus waren. Zij werkten niet in naam van Petrus, maar in eigen naam in opdracht van Christus en onder de opperste leiding van Petrus. Zij bestuurden hun gebied met eigen macht, die zij van Christus hadden ontvangen, en niet met een macht van een ander of met de macht van Petrus. Zij waren autonoom, d.w.z. bekleed met eigen macht, maar steeds onder het gezag van Petrus. Autonoom wil dus geenszins zeggen los van Petrus of de Paus, maar zelfstandig in de betekenis van geen louter afgevaardigde of plaatsvervanger te zijn.

Op deze wijze heeft Christus Zijn goudelijke macht doorgegeven, en op deze wijze is de Kerk van Christus grotendeels tot ongeveer het jaar 630 bestuurd. De opvolgers van de Apostelen, de Bisschoppen, hadden de volle macht van leraar, priester en herder en onder het oppergezag van de opvolgers van Petrus bestuurden zij vanuit de plaats, waar zij woonden of resideerden, met eigen macht het omliggende gebied of bisdom. Zij waren dus „residerend bisschop".

Zoals verder uit de geschiedenis blijkt, ging de uitoefening van hun geestelijke macht vaak gepaard met wereldlijk of burgerlijk gezag. Naast bisschop waren zij vaak wereldlijke gezagsdragers, en was er dus geen duidelijke scheiding tussen geestelijk of kerkelijk gezag. Ook anderzijds had het burgerlijk gezag invloed op het bestuur van de Katholieke Kerk, vooral in de tijd van de grote ontdekkingen. Behalve wereldontdekkers waren de Spanjaarden en Portugezen als van nature de aangewezen geloofsverkondigers in de door hen ontdekte en onderworpen gebieden. Vanwege hun grote verdiensten voor de uitbreiding van de Kerk werden aan Spanje en Portugal door het Kerkelijke Oppergezag bijzondere rechten toegekend, de zogenaamde Patronaatsrechten, waardoor zij grote invloed uitoefenen op het verlenen van kerkelijke ambten, in het bijzonder op het voorstellen en benoemen van de residerende bisschoppen. De nadelige gevolgen hiervan echter bleven niet uit vanwege het feit, dat opengekomen bisschopszetels vaak lange tijd onbezet bleven of personen werden aangesteld, die voor het hen toevertrouwde ambt ongeschikt waren. Vandaar dat Rome reeds lang de behoefte gevoelde om de uitbreiding en het bestuur van de Kerk los te maken van de wereldlijke gezagsdragers, en tevens de gehele missionering meer te centraliseren en vanuit Rome te leiden, opdat daardoor meer eenheid, vastheid en zekerheid zou komen in het gehele bestuur van de Kerk.

Lange tijd is dit een vurige wens gebleven, totdat in 1622 Paus Gregorius XV overging tot de oprichting van de Congregatio de Propaganda Fide, aan welk bureau de zorg voor de geloofsuitbreiding over de gehele wereld werd toevertrouwd. Om het zich gestelde doel te bereiken ging Rome door deze Congregatie van de Propaganda Fide al spoedig over tot een nieuwe bestuursvorm in de gebieden, waar het geloof nog verkondigd en de Kerk nog gesticht moest worden, n.l. tot het oprichten van Apostische Vicariaten en het benoemen van Apostolische Vicarissen. Er werden geen bisdommen meer opgericht met aan het hoofd een residerend bisschop, die in eigen naam onder het oppergezag van de Paus het hem toevertrouwde gebied zou besturen, maar het gehele gebied bleef rechtsstreeks onder het gezag van de Paus die dit ging besturen door Apostolische Vicarissen, d.w.z. door afgevaardigden (— Vicaris) of vertegenwoordigers van de Apostolische Stoel (— Apostolisch). Door deze nieuwe bestuursvorm werd tevens een afbreuk gedaan aan de bestaande Patronaatsrechten.

Aan de Apostolische Vicarissen werd door de Paus de vereiste macht verleend, die soms groter soms kleiner was dan de macht van een residerend bisschop. Maar hoe groot of klein zijn macht ook was, de Apostolisch Vicaris bestuurde niet in eigen naam, maar steeds in naam van de Paus, en zijn werk stond onder het rechtstreekse toezicht van Rome. Zoals de geschiedenis ons leert, waren niet alle Apostolische Vicarissen bisschop, d.w.z. hadden niet allen de Heilige Bisschopswijding ontvangen. Langzamerhand ging Rome er toe over om alle Apostolische Vicarissen tot bisschop te wijden. Maar door deze bisschopswijding werden zij nog geen residerend bisschop, maar bleven zij Apostisch Vicaris of vertegenwoordiger van de Paus.

x x x

Waarin bestaan nu de overeenkomst en het verschil tussen een residerend Bisschop en een Apostolisch Vicaris? — De overeenkomst tussen beiden bestaat hierin, dat zowel de residerende Bisschop als de Apostolisch Vicaris de Heilige Bisschopswijding hebben ontvangen en dus bisschop zijn, en als zodanig de H. Sacramenten van het Vormsel en het Priesterschap kunnen toedienen, alsook die wijdingen van personen en zaken kunnen verrichten, die aan de bisschoppen zijn voorbehouden. Het verschil tussen beiden is echter, dat een residerend Bisschop is aangesteld overeen zelfstandig gebied of bisdom, dat hij bestuurt uit eigen macht, zoals die door Christus aan de Apostelen is gegeven, doch steeds onder het oppergezag van de Paus, aan wie ook hij algehele gehoorzaamheid veschuldigd is, terwijl de Apostolisch Vicaris het bestuur heeft van een gebied, dat geen zelfstandig bisdom is, maar rechtstreeks staat onder het gezag van de Paus en dat hij niet in eigen naam bestuurt maar in naam van de Paus.

Uit dit verschil valt de vraag: Heeft een Apostolisch Vicaris nu dan een andere macht dan een residerend Bisschop? Niet noodzakelijk. De macht van de Apostolisch Vicaris was niet altijd hetzelfde, maar door het Kerkelijk Wetboek van 1917 is zijn macht, afgezien van de bijzondere volmachten, die zowel de residerende Bisschoppen als de Apostolische Vicarissen vaak bezitten, in het algemeen gelijk gesteld aan die van een residerend Bisschop. Canon of Wet 294 no 1 bepaalt immers: „De Apostolisch Vicarissen genieten in hun gebied dezelfde rechten en volmachten als de residerende Bisschoppen in hun eigen bisdom, behalve wat de Apostolische Stoel zich heeft voorbehouden."

De Apostolisch Vicaris heeft dus tegenwoordig dezelfde bestuursmacht als een residerend Bisschop. In de uitoefening van hun ambt zal er dus geen verschil te bespeuren zijn, maar altijd blijft dit verschil, dat de residerende Bisschop uit eigen macht handelt en de Apostolisch Vicaris in opdracht van de Paus. Op deze wijze hebben tot nu toe ook de Apostolische Vicarissen onze eilanden bestuurd en droegen daarom niet de naam van residerend Bisschop, maar die van: Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen.

Naast deze naam dragen de Apostolische Vicarissen vanwege hun Heilige Bisschopswijding ook nog de titel of naam van een vroeger thans vervallen bisdom, wat zij gemeen hebben met alle Bisschoppen, aan wie niet het bestuur van een bisdom is toevertrouwd. Zo is de volledige titel van onze huidige Apostolisch Vicaris: „Titulair Bisschop van Vagada en Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen".

Wat betekent deze naam van Titulair Bisschop van Vagada? Een Titulair-Bisschop is een Bisschop, die de Heilige Bisschopswijding heeft ontvangen, maar niet tot residerend Bisschop is aangesteld, en daarom de titel of naam draagt van een opgeheven bisdom. Vroeger werden zij genoemd: Bisschoppen in partes infidelium, d.i. in het gebied der ongelovigen. Volgens het Kerkelijk Wetboek heeft een Titulair-Bisschop geen bestuursmacht in het gebied, waarvan hij alleen de naam draagt, maar wel wordt hem buiten alle strikte verplichting aanbevolen soms het Heilig Misoffer tot welzijn van het opgeheven bisdom op te dragen.

x x x

Wat betekent nu de verheffing van ons Apostolisch Vicariaat tot Bisdom?

Op 18 oktober as. zal Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr Rafael Forni, Apostolisch Nuntius te Caracas, in ons midden zijn om het besluit van Zijne Excellentie de Paus ten uitvoer te brengen. Daardoor zal het Apostolisch Vicariaat van de Nederlandse Antillen ophouden te bestaan en geen missiegebied meer zijn en zal hetzelfde gebied voortaan zijn: Het Bisdom Willemstad niet meer bestuurd door een Apostolisch Vicaris, maar door een residerend Bisschop. Daarom zal onze Bisschop voortaan niet meer de naam dragen van Titulair-Bisschop van Vagada, maar die van (residerend) Bisschop van Willemstad. Zijn naam zal niet zijn Bisschop van de Nederlandse Antillen, omdat de Bisschop de naam draagt van de plaats waar hij zijn vaste woonplaats heeft of resideert, en van waaruit hij zijn bisdom bestuurt. In deze plaats heeft hij ook zijn kathedraal, d.w.z. de kerk, waar hij zijn bisschopszetel of cathedra heeft, het teken van zijn macht om te preken en te besturen. Welke kerk dit in de bisschopsstad zal zijn, zal ook officieel worden afgekondigd bij dezelfde gelegenheid van de oprichting tot Bisdom.

Zoals reeds is gezegd, is de oprichting tot Bisdom een teken van de gestage groei en bloei van de Katholieke Kerk in de Nederlandse Antillen. De Missie van de Nederlandse Antillen is langzaam naar de vorm van Bisdom toegegroeid, zodat de overgang van Apostolisch Vicariaat tot Bisdom praktisch geen merkbare veranderingen met zich zal medebrengen. Voortaan zal de Kerk hier geheel bestuurd worden volgens wat men in de kerkelijke wetgeving noemt het „gewone recht" en niet meer volgens het „buitengewone missierecht". Het buitengewone missierecht laat meer vrijheid aan het wijs beleid van de Apostolisch Vicaris vanwege de bijzondere omstandigheden van zijn gebied en kent daarom ook verschillende bijzondere volmachten. Toch betekent de overgang naar het gewone recht niet inperking van vrijheid of grotere gebondenheid, omdat in een bisdom — behalve enkele uitzonderingsgevallen — de Kerk in dergelijke mate ontwikkeld is, dat er geen behoefte meer bestaat aan buitengewone rechtsbepalingen of grotere vrijheid van handelen, en de Kerk het best bestuurd wordt door het eeuwenoude en wijze „gewone recht". De Kerk heeft zich in de Nederlandse Antillen zover ontwikkeld, dat zij niet meer behoeft bestuurd te worden op een buitengewone wijze, d.w.z. door een vertegenwoordiger van de Paus, maar het gewone bestuur volstaat, nl. het bestuur van een Bisschop, die zijn gebied bestuurt in eigen naam volgens de gewone normen van het Kerkelijk Recht en onder het oppergezag van de Paus. In deze zin wordt het kerkelijk gebied van de Nederlandse Antillen autonoom. Het is geen afschudden van een lang gedragen zware last, maar een van binnenuit opgroeien tot volwassenheid, waardoor de noodzaak van buitengewoon bestuur is komen te vervallen.

x x x

De oprichting tot Bisdom geeft ons alle reden tot oprechte vreugde, die echter moet staan in het teken van grote dankbaarheid jegens God, die ons land in de jaren 1842—1958, waarin het een Apostolisch Vicariaat was, bijzonder heeft gezegend met een overvloed van priesters, religieuzen en leken, die de Katholieke Kerk hier tot bloei hebben gebracht. Wij mogen ons verheugen over vele en mooie kerken, over een rijkdom aan katholieke scholen voor onze jeugd, over katholieke ziekenhuizen, over huizen voor ouden van dagen, wezen en moeilijk opvoedbare kinderen, over katholieke jeugdorganisaties, over katholieke verenigingen voor sociaal werk, over een katholieke pers, enz.

Met deze rijkdom aan katholieke instellingen is echter niet gezegd, dat de Katholieke Kerk in de Nederlandse Antillen nu volkomen volwassen of zelfstandig is. Integendeel, er is nog zeer voornaam werk te doen. Vooreerst de versteviging en verdieping van ons christelijk geloofsleven. Op zondag, de dag des Heren, die vrij van arbeid is om hem te wijden aan de eer van God en de verzorging van eigen inwendig geestelijk leven, waartoe wij in de week vanwege ons werk zo weinig gelegenheid krijgen, vinden velen van ons niet de weg naar de kerk. Dit wegblijven en niet bijwonen van het Heilig Misoffer is niet louter een verwaarlozen van een kerkelijk voorschrift, maar in veel gevallen het teken, dat God teveel buiten ons dagelijks leven staat, wij geen tijd voor God hebben en daarom ook niet christelijk leven. Christelijk leven betekent immers op de eerste plaats tijd hebben en openstaan voor God, zoals Christus het gedurende zijn aardse leven tot Zijn voornaamste taak rekende zich van de menigte terug te trekken en in stilte te spreken met Zijn Vader. Bij velen van ons ontbreekt dit nog, en daar ligt dan ook het voornaamste werkterrein in ons nieuwe Bisdom: de groei tot een gezond diep christelijk leven.

Ook op twee andere voorname punten is de groei van de Katholieke Kerk op de Nederlandse Antillen verre van voltooid, en voorlopig blijft ons Bisdom dan ook nog in Rome ressorteren onder de Congregatie de Propaganda Fide of onder het bestuur van het bureau voor de Voortsplanting van het Geloof. Deze twee zwakke punten in ons Bisdom zijn het gebrek aan eigen priesters, en het gebrek aan zelfstandigheid op stoffelijk gebied.

Ons Bisdom is nog niet zelfstandig en nog aangewezen op andere landen, wat betreft haar priesters. Niettegenstaande onze vele katholieke gezinnen is ons Bisdom nog zeer arm aan eigen priesters. Daar verandering en verbetering in te brengen, is niet voornamelijk een kwestie van een seminarie of juvenaat oprichten en jongens opleiden tot het Heilige Priesterschap, maar wel een kwestie van diep christelijk leven. God immers strooit het zaad der priesterroepingen gewoonlijk uit in een vruchtbare bodem, en dat zijn de diepchristelijke gezinnen. Zeer juist schrijft de „Amigoe di Curaçao" van 8 september 1958 hierover naar aanleiding van de jaarlijkse kollekte voor het Juvenaat: „Katholieken — hier geboren of niet — dienen te begrijpen, dat voor dit werk, het kweken, bewaren en voltooien van Antilliaanse priesterroepingen, God beslist niet alleen gebruik maakt van priesters. De milieuvorming, het voorbeeld en de daadwerkelijke belangstelling van de leek zijn hier zeker niet minder noodzakelijk."

Brave katholieke gezinnen zijn de voedingsbodem voor eigen priesterroepingen, en diep-christelijke ouders beschouwen het als een rijke zegen van God, dat Hij een van hun kinderen roept tot het Heilig Priesterschap. Op het punt van eigen priesters staat ons Bisdom nog in een beginstadium en het is onze taak om door een oprecht christelijk leven en vurig gebed zorg te dragen voor vele eigen en heilige priesters naar het voorbeeld van de H. Pius X, die de patroon of beschermheilige is van ons juvenaat of kleinseminarie.

Het tweede zwakke punt is ons gebrek aan zelfstandigheid op stoffelijk gebied. Sinds de laatste veertig jaar mogen de Nederlandse Antillen zich verheugen over een grote stoffelijke welvaart. Economisch en maatschappelijk zijn wij daardoor sterk vooruitgegaan, maar ons Bisdom mag zich niet verheugen reeds voldoende in deze rijkdom en welvaart te mogen delen. Vanwege de snelle groei van onze bevolking breiden onze parochies zich sterk uit, en wonen velen ver weg van de kerk, zodat er een grote behoefte bestaat aan nieuwe kerken, vooral in geheel nieuwe woonwijken. Toch worden alle zo noodzakelijke nieuwe kerken niet tijdig gebouwd, en misschien zien wij in de toekomst nog wel noodkerken verrijzen. Waarom dat? Niet omdat wij niet over het vermogen beschikken om onze eigen kerken te bouwen; integendeel, maar omdat wij niettegenstaande onze welvaart nog niet in voldoende mate bezield zijn met christelijke offervaardigheid om van het onze af te staan voor het geestelijk welzijn van onze medemens in eigen land. Daarom is ons Bisdom op dit punt nog niet zelfstandig en nog steeds aangewezen op de hulp van buiten.

Een noodkerk op onze welvarende eilanden zou daarvan het sprekende beeld zijn, en wel tot onze grote schande. Deze schande mogen wij ons zelf echter niet aan doen; en het is onze strikte en ernstige plicht door onze voortdurende en gulle stoffelijke steun ervoor zorg te dragen, dat ons Bisdom ook hierin zelfstandig wordt en zelf tijdig zijn eigen kerken bouwt.

De verheffing tot Bisdom is een mijlpaal in de Kerkgeschiedenis van de Nederlandse Antillen. Doch ook deze belangrijke gebeurtenis zal spoedig tot het verleden behoren en het gewone leven gaat weer verder. Tot ons eigen welzijn en dat van ons Bisdom is het echter goed te blijven gedenken, hetgeen de „Amigoe di Curaçao" van 28 juni 1958 schrijft: „Door deze belangrijke bestuursdaad van de thans regerende Paus is echter de laatste stap in de groei van de Katholieke Kerk op de Nederlandse Antillen nog niet gezet.

Deze groei tot volwassenheid zal slechts voltooid kunnen worden door eigen innerlijke kracht en ontwikkeling. Het nieuwe diocees zal nog zover moeten komen, dat het zichzelf geheel kan voorzien zonder hulp van buiten zowel voor wat betreft het personeel als geestelijke en stoffelijke middelen. En de verantwoordelijke taak om dit groeiproces naar een goed einde te brengen, rust thans op de schouders van de eerste Bisschop van Willemstad."

x x x

Vanaf 18 oktober 1958 zijn de Nederlandse Antillen een Bisdom en hebben zij een Bisschop in de volle zin van het woord. Hij is onze Leraar, Priester en Herder op onze weg door dit aardse leven naar de eeuwigheid. Een zware taak rust op zijn schouders, en het is onze taak naar zijn woord, dat geen louter menselijk woord, maar het woord van Christus is, te „luisteren" en het in ons dagelijks leven in daden om te zetten, ook al zijn wij persoonlijk van een andere mening. Bisdom te zijn is een grote eer, maar ook een taak zowel voor de Bisschop als voor ieder van ons en daarom mogen wij wel vaak met de Kerk bidden: „God, Herder en Bestuurder van alle gelovigen, zie genadigd neer op Uw dienaar, Joannes, die Gij als herder aan het hoofd van Uw Kerk in Willemstad gewild hebt; geef, smeken wij, dat hij door woord en voorbeeld zijn onderdanen van dienst moge zijn, opdat hij tezamen met de hem toevertrouwde kudde het eeuwig leven moge bereiken. Dat vragen wij U door Christus, onze Heer. Amen".

Dr H. de Graaf C.M.

Verwerping van diplomatieke nota's komt zelden voor

Winston Churchill weigerde in 1943 een telegram van Stalin aan te nemen

(Van een bijzondere medewerker)

De perschef van het Witte Huis, James Hagerty, meent, dat de weigering van president Eisenhower om de jongste brief van de Russische premier, Nikita Khroesjtsjev, in ontvangst te nemen het eerste voorbeeld van deze aard is uit de Amerikaanse geschiedenis. Het is zeker niet het eerste voorbeeld uit de geschiedenis der diplomatie. Met betrekking tot de „verwerping van diplomatieke nota's" is echter een toelichting op haar plaats. Er bestaat een toenemende neiging om van het „verwerpen" van een nota te spreken, als de ontvangende partij slechts weigert in te stemmen met de daarin vervatte beweringen van een buitenlandse mogendheid. De stap van president Eisenhower echter illustreert, op duidelijke wijze de eigenlijke betekenis van het „verwerpen", namelijk het retourneren aan de afzender van het document zelf. Dit komt maar zelden voor en de reden voor deze „verwerping" is meestal, dat het document is gesteld in een onbehoorlijke taal, of dat het een grove inmenging inhoudt in de interne aangelegenheden van het ontvangende land, of beide.

Een klassiek voorbeeld is de „verwerping" door de Britse regering van een Russisch protest naar aanleiding van de z.g. „Zinoviev-brief" in 1924. Zinoniev was destijds secretaris-generaal van de Derde Internationale. Hij liet zich bij verschillende gelegenheden in het openbaar nogal smalend uit over het verschijnsel van het democratisch socialisme. Tegelijkertijd echter erkende hij het nut van sociaal-democratische regeringen en partijen als voedingsbodem voor de rode bacil van het communisme. Zinoviev liet zich bepaald niet geheimzinnig uit over zijn opvattingen en in 1923 en 1924 zette hij ze omstandig uiteen in authentieke brieven aan Noorse, Duitse en Amerikaanse volgelingen van hem. In februari 1924 kwam in Engeland een Labour-regering aan het bewind, die al spoedig moeite had haar houding jegens de Sovjet-Unie in het Lagerhuis te verdedigen. Premier MacDonald schreef daarop algemene verkiezingen uit. Vijf dagen vóór de verkiezingen werd de tekst gepubliceerd van een nieuwe „Zinoviev-brief", ditmaal gericht aan Engelse communisten. Het resultaat van deze publikatie was, dat de Conservatieven een flinke meerderheid kregen. De Russische regering betoogde, dat het hier om een vervalsing ging. Ramsay MacDonald verwierp het desbetreffende protest, omdat daarin bestraffing werd gevraagd van personen, die in dienst of onder controle van de Britse regering zouden staan, hetgeen een inmenging in de interne aangelegenheden van Groot-Brittannië werd geacht. Korte tijd later, toen Austen Chamberlain de portefeuille van buitenlandse zaken had overgenomen van Ramsay MacDonald, deelde hij aan de Russische diplomaat Rakowski mee, dat hij geen spoor van het beledigende document had kunnen terugvinden in de archieven, die door de heer MacDonald waren achtergelaten, maar dat hij, Chamberlain, op de hoogte was van de gehele toedracht en dat hij niet van plan was terug te komen van de conclusie, dat de Britse regering een dergelijk stuk niet kon aanvaarden.

In oktober 1943, dus midden in de oorlog, „verwierp" Churchill een telegram van Stalin. De Russische dictator seinde Churchill op 13 oktober, dat hij niet tevreden was over de hoeveelheden militaire voorraden, die de Britse koopvaardij langs de noordelijke route in Rusland aanvoerde. Hij zag daarin „een weigering van de Britse regering om de verplichtingen, die zij op zich genomen heeft, na te komen, en een soort dreigement gericht tegen de U.S.S.R." Verder beschuldigde Stalin de Britse militairen, die in Archangel waren gelegerd, ervan, dat zij luierden en spioneerden. Churchill riep de Russische ambassadeur Goesev bij zich en liet hem de enveloppe met het telegram zien. Goesev herkende het telegram en zei, dat hij opdracht had gekregen het aan de Britse premier te overhandigen. Churchill zei daarop: „Ik ben niet bereid dit telegram aan te nemen." De Britse premier stond op en beduidde Goesev „op een vriendelijke manier", dat het onderhoud ten einde was. In de deuropening spraken zij nog over koetjes en kalfjes. „Ik gaf de heer Goesev echter geen gelegenheid om op de kwestie van de konvooien terug te komen of om mij de enveloppe opnieuw te overhandigen en geleidde hem al buigend naar buiten." aldus Sir Winston.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Anna	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia .. .	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00, en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00, en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00, en 8.30.	
Soto	5.00, en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: S. Anna om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op S. Familia

N.B. **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Anna: 6.00, 6.30 en 7.00
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
S. Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00).
Steenrijk: 6.00, 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 ..... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand is de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

As. zondag, 5 oktober: Rozenkranszondag.

Gedoopt in de kerk van de H. Familie op 21 september 1958: Ingrid Johanna Maria; dochter van: Lambertus Brûens en Henrica Steen.

Gedoopt in de kerk op Groot-Kwartier op 26 september 1958: Cornelius; zoon van: Cornelius Beem en Adriana Margaretha Maria Veringa.

Gedoopt in de kerk te Groot-Kwartier op 29 september 1958: Maria Theodora Carolina; dochter van: Johannes Cornelius van Vliet en Maria Christina Francisca van der Linden.

Australische minister over de verdediging van NIEUW GUINEA

Washington. — De Australische minister van buitenlandse zaken, Casey, heeft op een vraag, of er tussen Australië en Nederland een mondeling „Gentlemens Agreement" bestaat over de verdediging van geheel Nieuw-Guinea, het volgende antwoord gegeven.

„Ik begrijp niet waarom er geruchten worden verspreid over iets, dat op veronderstellingen berust. De Indonesische regering heeft aan de Australische regering de categorische verzekering gegeven, dat zij op Nederlands Nieuw Guinea geen militaire aanval zal ondernemen. Wij accepteren deze verzekering. Bijgevolg is het ook niet nodig, een afspraak te maken als waarop bedoeld gerucht zinspeelt.

In Californië heeft de voetganger voorrang

Half zo veel ongelukken door vrouwelijke als door mannelijke automobilisten

Wilshire Boulevard, een van de grote verbindingswegen in Los Angeles.

(Van een correspondente in de V.S.)

Hier in Amerika kan men in vele gevallen werkelijk niet buiten een auto, evenmin als in Nederland buiten een fiets. Vooral in Los Angeles met z'n enorme afstanden en het zeer beperkte openbaar vervoer is men zonder auto verloren. Geruime tijd heb ik hardnekkig getracht mij per bus te verplaatsen, maar als een onafwendbaar noodlot zag ik het ogenblik naderen, waarop ik zelf aan het stuur zou moeten gaan zitten en als ik het verkeer vanuit een veilig isolement gadesloeg, kreeg ik bij voorbaat kippevel.

Berustend belde ik eindelijk een van de erkende rijscholen op om voor een les af te spreken en vertrouwde tegelijk de instructeur mijn angsten toe. Maar hij lachte opgewekt: „Mevrouw, u zou de eerste zijn, die wij niet rijvaardig zouden kunnen maken. Wij hebben scholen in verschillende staten en onze leerlingen variëren van 16 tot 80 jaar". En hij deed mij het verhaal van de generaal, die zijn leven lang gereden had, de laatste tien jaar met een internationaal rijbewijs overal in het buitenland, en die in Los Angeles drie maal was afgewezen, tot hij, volkomen verslagen, de rijschool te hulp riep. En van de dame, toevallig ook een Hollandse, die zelf van Pennsylvania hierheen was gereden, dwars door de V.S. en hier het record had geboekt van zes maal als chauffeuse te licht te zijn bevonden. Geen enkele staat erkent n.l. het rijbewijs van een andere, tenzij voor een vakantieverblijf.

Maar alvorens de lessen te kunnen beginnen moest ik aan een der Bureaus voor Motorvoertuigen een vergunning halen om les te mogen nemen. Om deze vergunning te krijgen begint men met drie dollar neer te tellen, vult vervolgens op een formulier alle persoonlijke gegevens in als lengte en gewicht, kleur van ogen, haar en huid; daarop worden de ogen gekeurd en tot slot wordt een schriftelijk examen in verkeersregels afgenomen. Is dit alles naar wens verlopen, dan wordt de verlangde vergunning verstrekt, die zes maanden geldig is, en de bezitter veroorlooft een motorvoertuig te besturen, mits een ander met geldig rijbewijs naast hem zit.

En, o wonder, zodra ik zelf actief deel was van het verkeer, was mijn angst verdwenen. Want eigenlijk is autorijden in de V.S. en met name in Californië, dat toch het grootste aantal auto's heeft per hoofd van de bevolking, niet zo moeilijk, als men zich strikt aan de regels houdt, zoals het overgrote deel van de mensen doet. Verscheidene Amerikanen, die van mijn gloednieuw rijbewijs wisten, vroegen of ik niet bang was geweest in dit drukke verkeer te gaan rijden. Als antwoord beschrijf ik ze gewoonlijk onze goede Leidsestraat in Amsterdam op een spitsuur en bij het aanhoren alleen, rijzen hun de haren haast zichtbaar te berge.

Bij het proefrijden noteert de examinator, die staatsbeambte is, op een gedrukt formulier punten voor diverse „vakken" als starten, achteruit rijden e.d. Een minimum van zeventig van de honderd punten is vereist om te slagen. Begaat men een zeer grove fout, zoals een medeslachtoffer, dat voor mij uit reed en dwars door een rood verkeerslicht heen ging, dan wordt het examen meteen afgebroken, met verzoek over een bepaalde tijd het weer eens te komen proberen. Ook de mevrouw, die in haar zenuwachtigheid bij het wegrijden per ongeluk in de achteruit schakelde en zo de muur van het bureau ramde — zij miste gelukkig nog net de deur! — hoefde zich die dag verder geen moeite te geven.

Enkele voorname verschillen met in Nederland geldende regels vallen direct op. Voor het examen bijv. moet men armsignalen geven voor links en rechts afslaan en stoppen, en hoewel later automatische richtingaanwijzers geoorloofd zijn, wordt aan het eerste voorkeur gegeven. Is de rijbaan vrij, dan mag men een ander aan beide zijden passeren en, wat het meest treft, hier in Californië tenminste is de voetganger een zeer belangrijke factor in het verkeer, en niet, als in Nederland, min of meer vogelvrij. Zodra iemand ergens van het trottoir stapt met de kennelijke bedoeling om over te steken, moet het snelverkeer stoppen. In het begin voelde ik mij in zo een geval bepaald bedremmeld en trachtte door gebaren de automobilisten te bewegen door te rijden, maar zonder resultaat. Ze blijven hardnekkig wachten tot de voetganger veilig weer een trottoir heeft bereikt.

De handleiding voor verkeer zegt uitdrukkelijk: de voetganger heeft evenveel recht op de weg als een motorvoertuig, maar daar hij veel kwetsbaarder is moet hem voorrang verleend worden. Dit wil niet zeggen, dat hij zich maar volkomen willekeurig op de rijweg mag begeven. Doet hij dit, terwijl zich binnen redelijke afstand een aangegeven oversteekplaats bevindt, dan kan hij als zgn. jaywalker worden bekeurd. Maar evengoed zal de automobilist, die in zo een geval geen voorrang verleent, op de bon gaan.

Zoals verwacht kan worden zijn er natuurlijk altijd lieden, die van deze voorschriften misbruik maken. Zo kan men vaak vrouwen zien, die in het volle besef van haar voetgangsterwaardigheid en met soevereine verachting voor de wezens, die zich per auto menen te moeten voortbewegen, op zijn elf-en-dertigst de weg oversteken en onderweg nog eens ..... aan om Jantje's neusje te snuiten of Mientjes haarstrik wat eleganter te schikken. Maar nog niet het meest bescheiden claxon-geluid of enige minder heuse opmerking van de berustend wachtende automobilisten zal trachten haar tot wat meer spoed aan te manen.

Zo zit dit respect voor wat zich op twee benen voor hun voertuig waagt de Californiër ingeprent, dat ik laatst, stoppende achter enkele andere auto's, **terwijl ook op de tegenliggende drie** rijbanen alles stil stond, tot mijn verbazing tenslotte, als oorzaak van deze stagnatie een witte kip ontdekte, die statig voortstapte, met een terloopse pik hier en daar naar een veelbelovend uitziend voorwerp.

Ja, dit is wel een land van tegenstellingen, wanneer men ook dagelijks in de kranten leest over woestelingen, die met 140 km vaart voortrazen en zo eigen en anderer leven in gevaar brengen. Maar dit zijn hoofdzakelijk personen „in kennelijke staat" of personen van het mannelijk geslacht onder de 25. Zo noog is het aantal ongevallen onder deze laatste categorie, dat de verzekeringsprijs voor een vehikel, dat met enige regelmaat door een van dezulken bestuurd zal worden ongeveer 50 pct hoger ligt dan van andere wagens. Bereikt de delinquent de leeftijd van 25 jaar, of trouwt hij voor die tijd, dan wordt de normale premie weer van kracht. Commentaar overbodig!

En laat ik dit relaas met gerechtvaardigde vrouwelijke trots besluiten met het statistisch bewezen feit te vermelden, dat, alle gebruikelijke grapjes over vrouwelijke autobestuurders ten spijt, vrouwen in alle leeftijdsklassen, althans in de Verenigde Staten, slechts half zoveel ongelukken veroorzaken als haar mannelijke tegenhangers.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3337 „Dit leed raakt mij diep", mompelde heer Bommel. „Die aanspreker heeft mij in het hart getroffen, als je begrijpt wat ik bedoel!"

„Nee, dat begrijpt ik niet", zei Tom Poes. „Zo 'n onbekende oom!"

„Ach wat, oom", hernam heer Olie korzelig' „wat is de jeugd toch onnadenkend!"

Hij begaf zich naar een kast en greep er na enig zoeken een fotoalbum uit.

...

„Oom Ambrosius had drie kinderen", vervolgde hij, al bladerend. „Eén van die drie heb ik in mijn familiealbum geplakt. Nicht Olivia, de naar mij vernoemd is. „Livia", placht mijn goede vader haar te noemen — en dat heb ik altijd onthouden. Kijk, jonge vriend, deze foto zocht ik. Livia op éénjarige leeftijd. Is het geen schatje?"

„Hm, ja", zei Tom Poes. „Maar ze zal toch wel ouder geworden zijn, dan ze hier is? Dit moet al heel wat jaren geleden zijn en wie weet hoe ze er nu uit ziet!"

„Bah!" zei heer Bommel verachtelijk. „Wat heb je toch altijd een nare, zure opmerkingen. Denk je er nu helemaal niet aan, dat dit arme schaap en haar twee broertjes als wezen zijn achtergebleven? Oom heeft niets achtergelaten dan een belast boerenbedrijf; de stumperdjes zijn dus nog arm ook. Kijk, dat trek ik mij aan en daarom voel ik mij droevig te moede. Doet jou dat dan niets?"

„Och", zei Tom Poes, „het klinkt wel treurig. Maar uw oom is aan een woedeaanval gestorven en dat geeft te denken, vind ik. En bovendien was hij argwaner van beroep. Ik weet niet wat dat is; maar het klinkt niet prettig".

„Ik luister niet langer naar je verdachtmakingen!" riep heer Ollie driftig.

....

„Hier ligt een taak voor een heer, dat is duidelijk. Ik ga meteen naar Muntjebol!"

Generaal Sarit Thanarat Thailands sterke man

(van een bijzondere medewerker)

In het vaak nogal verwarde en moeilijk te plaatsen beeld dat de Aziatische landen bieden is Thailand in Westerse ogen nog steeds een vast punt. Thailand, in de volksmond nog altijd beter bekend als Siam, is een getrouw lid van de Zuidoost-Aziatische verdragsorganisatie, het is er zelfs het hoofdkwartier van, en er is eigenlijk nooit reden geweest om aan zijn pro-Westerse instelling te twijfelen. Wel is er vorig jaar een soort staatsgreep geweest, maar communistische invloed was daar vreemd aan en bij de in december gehouden algemene verkiezingen hadden de linkse kandidaten maar weinig succes. Men krijgt dus wel de indruk te mogen verwachten dat Thailand een gunstige uitzondering maakt op de chaos, die in veel Aziatische landen heerst. Een indruk overigens, die men bij een bezoek aan Thailand niet bevestigd krijgt.

Het land wordt in belangrijke mate beheerst door zijn hoofdstad Bangkok, een stad vol tegenstellingen. Schitterende tempels, die nergens hun gelijke vinden, ziet men er naast de armzalige krotten. Peperdure auto's rijden er over nauwelijks begaanbare wegen.

Men vindt er luxueuze hotels en nachtclubs, voorzien van airconditioning en andere gemakken. Maar op straat springt de armoede van de bevolking schrijnend in het oog. En het is een raadsel hoe temidden van zoveel vuil zulk prachtig bronsen zilverwerk kan worden vervaardigd.

Twee dingen kwamen mij tijdens een kort bezoek aan Bangkok als kenmerkend voor voor de situatie in het land: de bijzondere hoogachting die men er heeft voor alles wat uniform is (getuige o.a. de eindeloze rijen winkels met petten en dergelijke attributen, en de vele foto's van militaire machthebbers die men in de stad ziet) en de enorme macht van de staatsloterij. Thailand is waarschijnlijk het enige land ter wereld, waar de staatsloterij eens in de vier dagen trekt en waar een minister met de leiding ervan belast is! Overal op straat treft men de lotenverkopers aan, die vanuit een imposant gebouw in een van de hoofdstraten worden geregeerd.

De pro-Westerse instelling van Thailand vindt zijn oorzaak hoofdzakelijk in angst voor het nabije communistische China. Anderzijds tracht men een te grote invloed van het Westen zoveel mogelijk te keren. Dit maakt bijvoorbeeld dat men wel Amerikaanse hulp accepteert, maar dat buitenlandse investeringen in Thailand niet bijzonder welkom zijn.

Koning Rama IX heeft niets te vertellen

Wel vindt men in Thailand een kleine Amerikaanse militaire missie, maar het eigen leger telt 80.000 man en de eveneens op militaire voet geschoeide politietroepen 40.000. Het leger heeft de macht in Thailand èn de regering is samengesteld uit militairen. Daarboven zetelt ergens in den vage een koning, maar de werkelijke macht in Thailand berust bij de militaire bonzen, die deze elkaar overigens ook nog niet altijd zo best gunnen.

Vanaf 1946 werd Thailand de facto geregeerd door een driemanschap, bestaande uit generaal Piboel Songgram als premier, generaal Sarit Thanarat als minister van defensie en opperbevelhebber van het leger en generaal Phao Sriyanond als minister van binnenlandse zaken en hoofd van de politie. In september van het vorige jaar vond echter een staatsgreep plaats, die geleid werd door Sarit Thanarat. Het werd een onbloedige vertoning, die resulteerde in een vlucht naar het buitenland van Piboel Songgram en Phao Sriaynond (waar zij overigens alle gelegenheid voor kregen), waardoor Sarit Thanarat de absolute macht kreeg. Het parlement werd ontbonden en na drie maanden, op 15 december van het vorige jaar, werden algemene verkiezingen gehouden. Voordien had al een reorganisatie van de partijen plaatsgevonden. De verkiezingen, waarvoor overigens niet veel belangstelling bestond, leverden een overwinning op voor de nationale socialisten, de partij van generaal Sarit Thanarat. Deze hield zichzelf op de achtergrond, maar het is wel duidelijk dat hij nu de sterke man is in Thailand. Generaal Thanom is premier geworden en een stel andere generaals is weer minister. De pettenwinkels blijven waarschijnlijk goede zaken doen.... En de Thaise man in de straat zegt dat het hem allemaal niet schelen kan, want dat de ene generaal toch net zo slecht is als de andere.

Koning Rama IX van Thailand.

Toch zal diezelfde man in de straat U met trots wijzen op het prachtige nieuwe universiteitsgebouw in Bangkok, waar 3.000 studenten college lopen. Het aantal analfabeten in Thailand is geringer dan in de meeste Aziatische landen. (En dat bij een alfabet van 74 letters!), er is zelfs leerplicht, en velen zetten hun studie voort. Dat is 'n gunstig aspect, dat misschien perspectieven opent voor de toekomst van dit nu nog zo vuil en armoedig aandoende land.

Moskouse rechtbank wees CONAN DOYLE Schadevergoeding toe

Adrian Conan Doyle, erfgenaam van de bekende schrijver Arthur Conan Doyle, heeft van zijn raadsman in Moskou bericht ontvangen dat de president van de Moskouse rechtbank zijn eis tot vergoeding van 2.033.377 roebels wegens derving van auteursrechten, ontvankelijk heeft verklaard.

Deze eis tot schadevergoeding, welke namens Conan Doyle is ingesteld tegen de Russische staatsuitgeverij en het ministerie van kultuur, spruit voort uit het feit dat de Russische uitgevers van de boeken van sir Arthur Conan Doyle nooit auteursrechten hebben betaald.

Het is nog nie bekend wanneer de eis in behandeling zal worden genomen. Hngende een beslissing in deze is Conan Doyle's raadsman teruggekeerd naar de Verenigde Staten.

Aantal niet-praktizerenden in Italië zeer groot

Milaan. — Het aantal niet-praktizerende katholieken in Italie is op het ogenblik groter dan het aantal gelovigen. Aldus heeft de aartsbisschop van Milaan, Mgr. Montini hier dezer dagen verklaard tijdens een toespraak tot 700 geestelijken uit alle delen van Italie die een pastorale herhalingscursus bijwoonden.

„Wij moeten toegeven dat een zeer groot deel van onze gelovigen ongelovig is, dat het aantal mensen buiten de Christelijke gemeenschap, het aantal binnen die gemeenschap overtreft en dat in vele plaatsen de pastorale actie-radius steeds kleiner aan het worden is."

De bisschop keurde de houding af van „de vele parochiegeestelijken, in het biezonder in de steden, die de uitoefening van hun ambt beperken tot de mensen die naar de Kerk komen en daardoor voor hun pastorale ijver bevrediging vinden."

Hij legde de nadruk op de noodzaak voor alle zielzorgers om „de houding gevoelens, interessen en biezonderheden te lezen kunnen, in een woord al die dingen ingegeven door een grote liefde voor de zielen die moeten worden toegepast om alle schapen naar de kudde te trekken."

Van deze elementen is belangrijk de geest van aanpassing aan het denken, de gewoonten en de taal die eigen is aan de mensen van onze tijd."

Hierbij waarschuwde Mgr. Montini evenwel tegen een overdreven assimilatie aan de omgeving. Hij vervolgde: „Hij die zielzorger is moet niet alleen de waarheid ongeschonden bewaren, doch moet ook zijn zedelijke gedragslijn behouden. Hij dient zelfs beter te waken over zijn houding van oprechtheid en soberheid als kerkelijke vertegenwoordiger.

Het drama van de priester-arbeiders is ontstaan doordat de priester zich al te zeer en op overdreven wijze heeft willen assimileren met zijn omgeving."

De aartsbisschop gaf twee voorname middelen aan om de zielen buiten de Kerk aan te trekken: een ware voorstelling van de godsdienst en de leer van Christus en ten tweede een aandachtige, ijverige en geduldige pastorale benadering." (N.C.).

—:—

Londen. — Prinses Margaret van Engeland is naar Brussel gevlogen voor een vierdaags particulier bezoek aan België en de wereldtentoonstelling. Prins Albert haalde haar van het vliegveld af.

Klassieke muziek op de plaat

Sprookjesfantasieën van Bizet. Debussy en Strawinsky

In Charles Gounod is de opera-componist dermate overwegend geweest, dat de muzikale wereld er zich nauwelijks rekenschap van geeft, dat hij ook andere gebieden der toonkunst heeft geëxploreerd. Zo heeft hij vele liederen geschreven, echte „mélodies" naar het Franse begrip, waaronder er vele zijn van een buitengewone bekoorlijkheid en poëtische zeggingskracht. Ook op het terrein der symfonie heeft Gounod zijn talent beproefd. Het concertbedrijf kijkt die werken niet aan, maar DGG heeft nu eens op LPM 18469 een door Igor Markevitch en het Lamoureux-orkest gespeelde uitvoering vastgelegd van de Tweede symfonie in Es. Men leert er een alleraangenaamste, aanstekelijk opgewekte speelmuzikant in kennen. Deze Tweede symfonie is een werk, dat het volkomen zou kunnen doen op een concertprogramma, waarvoor men zoekt naar een ietwat substantieel symfonische muziek van lichte speelaard.

Men moet van Gounod natuurlijk geen symfonie verwachten in de Duits-romantische zin. Zonderen we César Franck uit met zijn Germaanse afkomst en de beperkte school van componisten, die rechtstreeks onder zijn invloed gewerkt heeft, dan mag men zeggen, dat de Fransen geen symfonie zijn allen Duitsers, maar als van de Duitsers, evengoed als het begrip „Lied" hun vreemd is. Zij hebben er niet eens een idiomatische term voor. De symfonie is in Frankrijk nooit een intensief beoefende kunstvorm geweest. De klassici der symfonie zijn alle Duitsers, maar als er in Frankrijk, althans vóór Franck, eens een symfonie ontstaat, dan is zij inderdaad gemaakt naar het Duitse klassieke voorbeeld: Joseph Haydn. Zo heeft Bizet gedaan, zo doet ook Gounod. Zijn vormbegrip is evenals de karakters en onderlinge tegenstelling van zijn thema's geheel ingesteld op het klassieke speelbegrip van Haydn. Een licht en levendig spel van klank en ritmen, spirituele vernuftigheid, de gevoeligheden van een fijn verstand, — dat zijn de kenmerken van Haydn-symfonieën. Ze zijn het ook van Bizet en Gounod.

Menigmaal hoort men de componist van het latere glansstuk „Faust" al heel duidelijk.

„Jeux d'Enfants"

Deze wel zeer aantrekkelijke symfonie wordt dan verder gecompleteerd met de vijfdelige suite, die Bizet heeft samengesteld als orkestratie van stukken uit zijn onvolprezen suite voor vierhandig piano „Jeux d'Enfants", niet beter naar mijn mening dan de oorspronkelijke zetting, maar toch wel een heel fraai orkestmuziekje opleverend.

Het toeval wil, dat diezelfde suite ook te voorschijn komt op een Columbia-opname (CX 1518;, waarvoor zij met Ravels „Ma mère l'Oye" (eveneens een orkestratie van „quatre mains"-muziek) en de in 1919 door Strawinsky gereviseerde suite uit zijn „L'oiseau de feu" is gespeeld door Carlo Maria Giulini met het Philharmonia-orkest. Daar dit laatste orkest van onvergelijkelijk veel betere kwaliteit is dan het Lamoureux-orkest krijgt men er ook een veel verfijnder klank van. Giulini geeft de muziek ook een zeer fijnzinnige verzorging, maar Markevitch treft haar karakter beter, inzonderheid ook door de tempi, die hij kiest. Bijzonder goed op dreef is Giulini met de sublieme instrumentalisten van het orkest in de „Ma mère l'oye"-muziek, zo precieus en fijn gespeeld als het zelden te horen is geweest. Ook het klankbeeld van de „Vuurvogel"-muziek is bijzonder fraai, maar Giulmi verstaat deze muziek wel uiterst gevoelvol en detaillistisch. Intussen heeft men op deze opname een heel mooie verzameling bijeen met muziek van kinderlijk-dichterlijke inspiratie.

„Printemps"

Datzelfde geldt ook voor een Decca-opname, die geheel gewijd is aan een opname van het door Caplet georkestreerde ballet „La boite a joujoux" van Debussy, alsmede van diens symfonische suite „Printemps", waarvan Henri Busser na de dood van de meester de orkestratie gemaakt heeft. Het werk heeft Debussy geschreven tijdens zijn verblijf in zijn jonge jaren als laureaat te Rome en wel voor vierhandig piano met koorstemmen. Busser heeft daarvoor een prachtig op Debussy aansluitend palet gevonden en het werk zelf is een sterke doorbraak van jonge genialiteit, die in wezen zijn bindingen met zijn Germaanse en Franse invloeden reeds verbroken heeft. Uit de tintelende klank van deze partituur spreekt een bewogen en klare geestverrukking van een jong kunstenaar, die door de schoonheid dezer aarde terdege was aangeraakt. In „La boite a joujoux" hoort men daarentegen de teerheden en de verholen ironieën, die het hart bewegen van de gerijpte meester. Het is echte theatermuziek, die de scène dwingend oproept, maar overigens herinnert zij sterk aan dat andere meesterwerk van kindermuziek „Children's Corner". De uitvoering van een en ander is bij Ansermet en zijn Orchestre de la Suisse Romande in de beste handen. (LXT 5351).

MOBACH

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

23

„O, het Museum...verbazend mooi," prees Marcus weer. „Vol interessante oudheden. Alle archaeologen komen het bekijken en dan bij mij logeren... mr. Baker..... mr. Richard.... kent u die? En professor Kalzman? En doctor Pauncefoot Jones? En meneer en mevrouw McIntyre...die zijn allemaal mijn vrienden.... zij zijn vol lof over het Museum".

„Ja.... maar hoe kòm ik er?", vroeg Vic andermaal.

„Hier linksaf de Rashidstreet uit...het is een héél eind. Tot voorbij de Feisal-brug en dan de Bankstreet voorbij...Weet u de Bankstreet?"

„Welnee, ik kom hier voor 't eerst!" verontschuldigde Vic zich.

„Nu... dan nog één straat verder... dan ziet u het Museum vanzelf!"

Doch het bleek inderdaad een heel eind lopen te zijn en niet bepaald vanzelf te gaan. Bagdad leek in geen enkel opzicht op hetgeen Vic er zich van had voorgesteld. In het drukke straatgewoel met zijn toeterende auto's zag zij nergens de geheimzinnige Oosterlingen of gesluierde vrouwen, die zij verwacht had. Wel zat het plaveisel vol gaten en kuilen, maar Oosterse pracht en romantiek ontbraken.

Toch vermaakte zij zich, toen zij de Feisal-brug voorbij was, over de kostelijke warwinkel van koopwaar, die overal in de étalages te zien was: kinderschoentjes lagen tussen electrische zaklantarens, wollen truitjes bij tandpasta en schoonheidsmiddelen, porseleinen kop-en-schotels naast groente en fruit.

Eindelijk zag zij het Museum. Maar van De Olijftak nog geen spoor. In Londen kon ze iedereen de weg vragen. Hier, waar je alleen met Arabisch terecht kon, voelde Vic zich hopeloos verlaten.

Winkeliers, die hun artikelen in het Engels aanprezen, bleken met de mond vol tanden te staan, wanneer zij naar De Olijftak informeerde. In een boekwinkel, waar Vic Engelse lectuur voor de ramen had zien staan, werd haar vraag slechts met een beleefd schouderophalen beantwoord.

Een eindje verder drong een ononderbroken geklop en gehamer tot haar door. Toen ontdekte zij in een nauw straatje een menigte koperslagers aan het werk. Opeens herinnerde zij zich, dat mrs. Cardew Trench haar ook had verteld, dat De Olijftak dichtbij de Koperbazaar gevestigd was. Hier had je in elk geval de bazaar en ook de koperslagers.

Het eerstvolgende halfuur geraakte Vic niet uitgekeken. Zij vergat de hele Olijftak bij het zien van alle brandende vuurtjes, het gesmolten metaal, en de vele knappe handwerkslieden, die voor haar ogen staaltjes van verbluffend vakmanschap ten beste gaven. Het was een openbaring voor iemand, die nooit iets anders had gezien dan het voltooide product, zoals dat in de winkels te koop staat.

Op goed geluk dwaalde Vic verder door de soukh. Kooplui duwden haar hun waren onder de neus, bonte dekens, geborduurde spreien, lederwaren, kleurige kleedjes. Zo nu en dan werd zij even op zij geduwd, omdat een zwaar bepakte ezel het veel te nauwe straatje door moest.

Vaak kreeg zij doorkijk op een rustige binnenplaats, waarboven zich de bleuwe hemel koepelde. Dan weer zag zij een levend genre-stukje: 'n rij eerwaardige kleermakers met tulbanden op het hoofd, met gekruiste benen op de grond gezeten, druk aan hun arbeid.

Geschreeuw van Balek!...Balek! deed haar op zij springen en een zijgang inslaan. Toen zij deze verder doorliep, kwam zij louter toevallig voor het huis te staan, dat zij zocht.

Aan een vierkante binnenhof stond een deur uitnodigend open. Een uithangbord droeg tot opschrift „De Olijftak" en een zonderling gefatsoeneerde vogel van gips, met een twijgje in de bek, was boven de deur aangebracht. Verheugd stapte Vic naar binnen.

Zij kwam in een karig verlicht vertrek, waar tafels onder stapels boeken en tijdschriften bedolven waren en, net als in een leeszaaltje, groepjes stoelen bij elkaar stonden voor de ontvangst van bezoekers. Uit het halfduister maakte zich een vrouwengestalte los, die in zorgvuldig gearticuleerd Engels de vraag tot Vic richtte: „Wat is er van uw dienst?"

Vic bekeek haar aandachtig. De jonge vrouw droeg een manchester pantalon, een oranjekleurige blouse en haar coiffure was 'n slordige, vettige pagekop. In haar droefgeestig Levantijns gezicht stonden een paar felle ogen boven de geprononceerde neus.

Vic vroeg: „Vind ik hier...... eh, is hier..... eh..... doctor Rathbone?"

Het was om razend te worden, dat zij Edwards achternaam niet kende. Zelfs mevrouw Cardew Trench had hem alleen maar Edward Dinges genoemd!

„Ja, zeker. Dr Rathbone. De Olijftak. Wenst u zich bij ons aan te sluiten? Dat zal ons niet anders dan aangenaam zijn!"

„Misschien wel. Ik wil in ieder geval graag doctor Rathbone spreken".

De jonge vrouw glimlachte vermoeid.

„Wij mogen hem niet storen in zijn werk. Ik heb hier 'n invulformulier en ik kan u alle gewenste inlichtingen verstrekken. Dan plaatst u hier uw handtekening. De kosten bedragen twee dinars".

„Ik weet nog niet of ik mij zal aansluiten", gaf Vic, ontsteld door die twee dinars, te kennen. „Eerst wilde ik wel eens met doctor Rathbone spreken...... of met zijn secretaris. Zijn secretaris is óók goed!"

„O, maar ik kan u alle inlichtingen verschaffen. Wij zijn hier allen vrienden van elkaar. Wij lezen prachtige boeken ter algemene ontwikkeling. Wij dragen om beurten verzen voor......"

„De secretaris van doctor Rathbone heeft mij gezegd, dat ik naar hèm moest vragen", hernam Vic nu iets luider.

Terstond verscheen er een onvriendelijke en koppige trek op het Levantijnse gezicht. „Dat kan vandaag niet! Ik zal u alles uitleggen......"

„Waarom kan dat vandaag niet? Is hij er niet? Is doctor Rathbone er wèl?"

„Ja, doctor Rathbone is aanwezig. Hij is boven. Maar wij mogen hem niet storen".

Het speet Vic, dat ze bij De Olijftak zo weinig toeschietelijkheid toonden.

(Wordt vervolgd)

Arubaans Commentaar

Oranjestad. — Wie een uniform aan heeft...... of rijdt met een wagen, gemerkt met een D-nummer, heeft veel bekijks...... Een trouwe lezer belde ons op, dat „er eens wat geschreven moet worden" tegen de chauffeurs, die als — en wij citeren hem — als wildemannen langs de wegen rijden met D-wagens. Volgens onze zegsman zouden er de laatste tijd verhoudingsgewijs zeer veel ongelukken plaats vinden met D-wagens, waarbij hij vooral het oog gevestigd had op enkele chauffeurs van D.O.W., die zich bijvoorbeeld in de bochtige „Franse Pas" als ware sportcoureurs aanstellen. Wij hebben geen statistiek om na te gaan of het aantal ongelukken met D-wagens werkelijk toeneemt...... maar zeker is, dat het aantal ongevallen in het algemeen een stijgende lijn vertoont voor alle auto's, overheids- en particuliere wagens.

De enige manier om ongelukken te voorkomen is: voorzichtiger rijden! Vrijwel alle ongevallen worden veroorzaakt door onoplettendheid, en een gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel. Het is best mogelijk, al willen wij dat niet als een feit konstateren, dat het besturen van een auto, die aan de overheid (lees: gemeenschap) toebehoort, bij bepaalde chauffeurs de onoplettendheid nog groter doet worden.

Het zou bepaald geen kwaad kunnen als op alle trucks een snelheidsbeperker (governor) werd geplaatst. De snelheden, die met deze wagens behaald kunnen worden, zijn te groot en nergens goed voor. In onze tijd van technische wonderen moet het evenzeer mogelijk zijn om snelheden kunstmatig te beperken, als om ze voortdurend op te voeren. Kan een van onze lezers misschien met een praktisch uitvoerbaar plan komen om op efficiënte wijze een motor zodanig af te stellen, dat men niet sneller dan bijvoorbeeld 70 km. per uur kan rijden, zonder dat dit leidt tot een te groot krachtsverlies bij lagere snelheden?

Voor chauffeurs onder de 25 en in het algemeen voor alle chauffeurs, die andermans wagens en trucks besturen, zou een gedwongen snelheidsvermindering een zegen betekenen......

En om dan nog even terug te komen op de opmerking van onze lezers...... Overheidschauffeurs...... opgelet! De ogen van de gemeenschap zijn in het bijzonder op u gevestigd...... Wie in een glazen huisje woont, heeft veel bekijks.

KELKBOOM zendt H. MIS uit

Oranjestad. — Morgen, zondagochtend wordt door Radio Kelkboom om 8.30 uur de H. Mis uitgezonden vanuit de St. Annakerk van Noord.

Oldsmobile beleefde wereldpremiere op ARUBA

Oranjestad. — Oldsmobile gaf gisteren in wereldhoofdsteden en op Aruba bij Aruba Motors het sein voor het begin van het nieuwe autojaar door de nieuwe modellen te tonen.

De 1959 Oldsmobile modellen tonen een sterke afwijking van alles wat tot dusver door deze wereldberoemde fabriek werd gebracht, al bleef behouden het accent op schonheid en.. apartheid. Dit laatste dan in de beste betekenis van het woord.... anders dan elke andere kwaliteitswagen.

Wat het uiterlijk betreft valt direkt op het geweldig ruime en royale uitzicht.

De Oldsmobile heeft dan ook niet minder dan 570 vierkante inches aan glas. De voorruit loopt diep door in het dak, waardoor het uitzicht verruimd en de veiligheid sterk verhoogd wordt.

Olds onderscheidt zich verder door de „Linear Line" ontwerpen, waardoor de wagens lager, en toch veel ruimer zijn. Bij Oldsmobile wordt alles gedaan om het comfort voor bestuurder en passagiers te verhogen en daarin is men dit jaar met de veelderig en smaakvolle interieurs volkomen in geslaagd. De verlichting en vering zijn met grote nauwkeurigheid en onvergelijkelijk vakmanschap ingesteld.

Twee sterk verbeterde Rocketmotoren geven de wagen een zeer grote en vooral zeer soepele krachtbron, die het besturen tot een genot en vreugde maken. De remmen zijn van het exclusieve „Air Scoop" systeem, een positief systeem, dat de grootste veiligheid onder alle omstandigheden waarborgt.

De Oldsmobile 1959 is waarlijk een wagen om van te genieten.... dat geldt evenzeer voor het schitterende uiterlijk, de verfijnde inrichting, als het gemak en de efficiency waarmee men dit rollend paleis bestuurt.

Op het oog een onbetaalbare luxe.. in werkelijkheid echter, is de Oldsmobile een van de allerzuinigste Amerikaanse wagens.... terwijl de prijs en de voorwaarden voor een ieder in de „middelbare" inkomenklasse mogelijk maken. Insiders wisten het gisteren tijdens de show bij Aruba Motors zo treffend te zeggen: Een millionairswagen voor een burgermansinkomen....

Autoliefhebbers doen er goed aan deze wagen te bekijken. De eerste Oldsmobile was nog niet goed en wel op Aruba gearriveerd of ze was al verkocht. Wie anderen voor wil zijn en nu reeds met een 1959 model Oldsmobile wil rijden, moet zich haasten.

Bij Aruba Motors zal men gaarne gewenste inlichtingen verstrekken. Het ziet er naar uit, dat de Oldsmobile dit jaar zijn oude, getrouwe kranten behoudt en er vele nieuwe bij zal winnen.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Geboorten: Op 21 september Walter Percival, zoon van de heer en mevrouw A. Gravesande-Peeriana, P. C. Hoofdstraat 5. Op 27 september Audrey Leonita, dochter van mejuffrouw E. H. O'Carro, Portreroweg 12, op 29 september Serio Luciandro, zoon van mej. N. N. Brooks, Weg Rooi Hundo 92, op 30 september Hieronimo, zoon van mej. A. Geerman, Sabana Grandi 26, op 30 september Ronald Sofio, zoon van de heer en mevrouw N. P. St. Jago Smith, Huyabastraat 8., op 1 oktober Trina Melvia, dochter van de heer en mevrouw J. Oduber-Kransen, Macuarima 34.

Op 2 oktober Elviro Justiniano, zoon van de heer en mevrouw M. Young-Kelly, Alto Vista 24, op 2 oktober Shubert Edelberto, zoon van de heer de mevrouw C. E. Nicolaas-Pourier, Bernhardstraat 296.

Op 2 oktober werd het huwelijk voltrokken tussen de heer Fat Cha en mej. Norma Electra Ching., Brazil 25.

Verlofsspreiding voor onderwijzers

Oranjestad. — In „Contact", orgaan voor de Arubaanse onderwijsbond, lezen wij onder meer, dat de personeelsvoorziening bij het openbaar onderwijs, in het komend jaar voor ernstige moeilijkheden zou komen te staan, doordat zovele onderwijzers vrijwel tegelijkertijdig aan verlof toe zijn.

In overleg met de betrokken onderwijzers werd nu een voorlopige redding opgesteld, waardoor er 5 onderwijzers op 15 augustus 1959 met verlof gaan tot 15 februari 1960, 6 van februari tot 15 augustus 1960, 5 van 15 augustus 1960 tot 15 februari 1961 en 3 van 15 febr., tot 15 augustus 1961.

Deze regeling houdt in, dat enkele onderwijzers enige maanden tot een half jaar eerder met verlof gaan en anderen het verlof een half jaar moeten uitstellen.

De regeling betekent verder dat nagenoeg alle verlofgangers zes maanden verlof krijgen plus de halve vakantiemaand augustus.

Intussen blijft er een dreigend tekort aan leerkrachten, aldus de A.O.B. die er bij het Bestuurscollege op aandrong om maatregelen te treffen, opdat vóór augustus 1959 tenminste zeven nieuwe leerkrachten worden aangetrokken.

Alweer een nieuwe uitgave van DE WIT

Oranjestad. — Nauwelijks is de inkt droog van ons bericht over de laatste uitgaven van de gebroeders de Wit, of alweer een nieuw boekje vraagt onze aandacht.

Het is een fraai uitgevoerde handleiding voor „Veilig autoriteiten", geschreven door onderinspecteur L. H. 't Hart. Het is op prettige, onderhoudende en zeer heldere wijze geschreven en, daar de de verkeersregels en voorschriften de laatste tijd nog al eens aan veranderingen onderhevig zijn geweest, een bijzonder practisch bezit, niet alleen voor wie het autoriteiten nog moeten leren, maar voor **iedere** automobilist.

Zonder overdrijving kan worden gezegd, dat het boekje in een (te) lang bestaande leemte voorziet. Een Engelse editie verschijnt binnen een maand en een Papiamentse binnen twee maanden.

Het boekje is rijk geillustreerd en in kleurendruk uitgevoerd.

Verder is het, als alle „De Wit" uitgaven, zeer goed verzorgd.

Het is in de boekhandels verkrijgbaar.

Grote belangstelling voor de nieuwe Tafeltenniscompetitie

Oranjestad. — De belangstelling voor de tafeltennistournooien georganiseerd door de Arubaanse Tafeltennisvereniging groeit voortdurend. Werd er in het voorjaar nog een competitie in één klasse gehouden, dit keer schreven 32 teams in, die in vier klassen werden ingedeeld.

Er zal worden gespeeld in de Don Boscoclub, de Estrellaclub, Commandeursbaai, Caribe, Tivoli, de Bavaria bar, Basiruti en de Club te Noord.

Dit keer werd ook door een aantal damesteams ingeschreven. De wedstrijdcommissie, bestaande uit de heren Eddie Croes, Boysie Croes, Hilde Croeze, Ad. Vermeulen en Wim Poeze is nu nog bezig met het opstellen van het wedstrijdschema, dat vermoedelijk komende week aan alle deelnemende ploegen wordt verzonden.

In de A-klasse komen uit: Don Bosco I en II, Bavaria I en II, Basiruti, Bulawaya, Caribe, Chesterfield I en II en Estrella. Het team van Basiruti is nu veel sterker geworden door het opnemen van de heer J. Montesant.

In de B-klasse komen uit: Bulawaya II en III, Don Bosco III, IV, V en IV, V en VI, Basiruti II, Bonaire club, Mariniers, Meppers, Noord, Royal Club, Pova en St. Thomasbond.

De damescompetitie begint met vier teams, t.w., Fortuna, Bonaire, St. Thomas en High Life.

Tenslotte is er een juniorenklasse. Deze bestaat uit Don Bosco a, b en c, en Estrella.

De competitiewedstrijden worden gespeeld op zondagmorgen half elf en verder op de maandag, woensdag en vrijdagavonden, telkens om half acht.

STEEKPARTIJ

Willemstad. — Hedenochtend omstreeks tien uur had er een steekpartij plaats op de Ruyterkade. Een man stak een vrouw met een mes in de rug. De dader heeft zich na zijn daad aan de politie-hoofdwacht gemeld. Naar wij verder vernemen verkeert het slachtoffer niet in levensgevaar.

UIT POLITIERAPPORTEN

Oranjestad. — De twaalfjarige Edwin Maduro werd ter hoogte van Ecury garage door bus 6055 aangereden. De jongen brak zijn been en na eerste hulp van dr. Harting te hebben ontvangen werd hij naar het hospitaal overgebracht. Naar de schuldvraag wordt door de politie een onderzoek ingesteld.

Bij Mondi Pierno botsten D 650 en A 3090. De schade beliep in totaal f. 1300.—.

Bij januari 5 botsten D 518 een personenwagen. De bestuurder van de personen auto brak een arm en werd naar het Lago hospitaal overgebracht. Een onderzoek wordt ingesteld...

Havendienst bracht afgedreven bootje binnen

Oranjestad. — Gisteren werd door de heer Djidji Martinus van de haverdienst een onbemand bootje op zee waargenomen. Hij bracht het bootje, dat blijkbaar was losgeslagen en afgedreven binnen. Het bootje is gemerkt NA 55 en staat bij het havenkantoor geregistreerd ten name van de heer S. J. Semeleer, Santa Cruz 13.

Groetenprogramma

Oranjestad. — Radio Kelkboom zendt morgenmiddag om 6.45 uur het wekelijks groetenprogramma uit, dat door Radio Nederland werd opgenomen. Dit keer beluistert men de stemmen van Gretha Lopez, Philomena Garrido, Mary Lepiez, Martha en Judith Berenos, Dora, Trinita en Auro Croes. De opname werd gemaakt in de R. K. Kweekschool Maria Regina te Blerick.

Het programma wordt Woensdagavond op dezelfde tijd herhaald.

BELLA VISTA naar Brazilië teruggeroepen

Rio de Janeiro. — De verpletterende nederlagen die Bella Vista tijdens zijn Europese toernee heeft geleden — het Amsterdamse Blauw Wit won met 6-0 en Newcastle United klopte Bella Vista woensdag maar liefst met 12-1 zijn ook in Brazilië niet opongemerkt gebleven. De nationale sportraad, het hoogste orgaan in de Braziliaanse sport, heeft de leiders van het team bevolen met de ploeg naar Rio de Janeiro terug te keren.

Minister ALGERA vraagt ontslag aan

's Gravenhage. — Mr. J. Algera, minister van verkeer en waterstaat, heeft H.M. de koningin verzocht hem ontslag te willen verlenen uit zijn functie van minister van verkeer en waterstaat. De reden van deze ontslagaanvrage is dat de minister meent in verband met zijn gezondheid niet meer ten volle te kunnen voldoen aan de hoge eisen, die zijn huidige ambt hem stelt.

Jordaniërs openden vuur op Israëlische Politie

Tel Aviv. — Na een lange periode van rust langs de bestandslijn hebben de Jordaniërs het vuur geopend op een patrouille van de Israëlische politie, die dienst deed op Israëlisch grondgebied nabij de Jordaanse grens.

Ds Israëlische patrouille beantwoordde het vuur. Aan Israëlische zijde zijn er geen slachtoffers, aldus een militaire woordvoerder.

OPENBARE VERKOOP

Op Donderdag 30 Oktober 1958, des voormiddags om 10.00 uur zal ten overstaan van de ondergetekende ten kantore van Notaris Mr A. A. G. Smeets aan de Handelskade nummer 9B ex artikel 1203 alinea 2 van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

> het tot 16 Februari 2009 durend recht van erfpacht op een stuk grond, gelegen op **SUFFISANT** in het Tweede district van Curaçao, groot ongeveer 2090 m^2, kadastraal aldaar bekend als Tweede District Sectie **A** nummer 639, met het daarop gebouwde woonhuis, plaatselijk bekend **ARTILLERIEWEG 3.**

De veilingscondities liggen gedurende acht dagen vóór de dag van de verkoop ten kantore van Notaris Mr A. A. G. Smeets voor een ieder ter inzage.

J. W. VELEMA
Wnd. Notaris

Stijgende belangstelling voor K.N.V.B.-VOETBALPOOL

Nationale toto kan groot tekort aan turnzalen en speelvelden opheffen

De voetbalpool van de KNVB in Nederland verheugt zich in een bijzonder grote belangstelling, terwijl juist ook het gevaar groter wordt, dat de regering deze toto zal verbieden als zijnde in strijd met de wet. Een zeer langdurig proces is aan deze situatie voorafgegaan, maar op het ogenblik wacht men met angst en vreze de eindbeslissing af.

Inmiddels is echter wel komen vast te staan, dat de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond de omvangrijke organisatie en administratie, welke nu eenmaal aan een toto vast zitten, best aan kan. **Ja, sterker nog, alles loopt op rolletjes en iedere week zijn er meer voetballers, die een gokje wagen en willen meedingen naar de prijzen, welke thans reeds in het gunstigste geval ongeveer ƒ 75.000,— bedragen.** Alleen de leden van de KNVB mogen aan deze voetbalbond meedoen, een maatregel, waar noodgedwongen de hand aan moet worden gehouden, omdat men dan met het wetboek in de handen nog enigszins kan steunen op een bepaling, welke spreekt over „besloten kring". Het is uiteraard onmogelijk na te gaan of iemand, die lid wordt van een voetbalvereniging deze stap onderneemt om ook inderdaad een partijtje te voetballen of alleen maar het diploma in de handen wil hebben om te kunnen deelnemen aan het wekelijkse gokspelletje van deze bond. Feiten zijn er echter wel, dat er een opvallend grote aanwas van nieuwe leden bij de klubs is, zodat iedereen er het zijne van mag denken, doch niemand enig bewijs kan aanvoeren. En het justitionele steekspel duurt voort, terwijl liefst 200.000 KNVB-ers een bedrag inzetten van ongeveer 275.000,—.

Er zijn eerste prijzen en tweede prijzen, die een tevoren afgesproken percentage van de inzet bedragen. **Maar een zeer groot deel gaat ook naar de klubs zelf, een maatregel, welke in geheel voetballend Nederland wordt toegejuicht en waarvan men ook wekelijks de vruchten plukt. Zo gunstig heeft de situatie zich namelijk ontwikkeld, dat er op het ogenblik geen enkele amateur-vereniging te vinden is, die er financieel slecht voor staat.** En is dat toch het geval, wel, dan is dat te wijten aan een verkeerd beleid van het bestuur in die vereniging. Opvallend is, dat de belangstelling voor deze toto met grote sprongen toeneemt. **In vijf weken van het thans lopende seizoen is er liefst een miljoen honderd vijf en zestig duizend gulden ingezet, een bedrag, dat overeenkomt met de totale inzet van liefst elf weken uit het seizoen, waarin de KNVB met zijn voetbaltoto begon.**

Wel een bewijs dus, dat de populariteit tenminste is verdubbeld, hetgeen trouwens wel was te voorzien, omdat enkele jaren geleden voor vele duizenden guldens over de Nederlandse grenzen naar de buitenlandse voetbaltoto's verdween. Het bedrag van twee honderd vijf en zeventig duizend gulden in een week als inzet is een rekord, doch we zijn er van overtuigd, dat deze cijfers hoe langer hoe hoger zullen worden naarmate het seizoen vordert. Al die amateurvoetballers zetten nu iedere week hun dubbeltjes en kwartjes in met de hoop een prijs te winnen, doch ook in de wetenschap, dat het geld goed wordt besteed als ze er naast grijpen. De eigen vereniging, waarvan ze lid zijn, krijgt een deel van de inzet en welke voetballer kan daar niet verheugd over zijn? Regelmatig krijgt men dan ook berichten uit alle hoeken van het land over klubs, die trainers gaan aanschaffen om het spelpeil te verhogen, die nieuwe kleedlokalen gaan bouwen, wasgelegenheden gaan aanleggen of verbeteringen gaan aanbrengen, waaraan reeds jaren dringende behoefte bestond. Veel doen die amateurs daarbij zelf, zoals dat ook vroeger gebeurde, toen de leden uit al die klubjes hun eigen doelpalen naar het veld moesten sjouwen, het gras moesten maaien en de greppels gingen graven om het water te laten weglopen.

Nu verrijzen er soms klubhuizen van vele tienduizenden guldens, die voor de helft van het bedrag worden gebouwd, omdat tientallen enthousiaste klubamateurs vele avonden en zaterdagmiddagen de handen uit de mouwen steken en de vaklui bijstaan.

In sommige gevallen zijn er zelfs bouwers onder de leden en dan wordt de zaak natuurlijk nog eenvoudiger. Het ware amateurisme, dat uiteraard in de schaduw staat van het allesoverheersende betaalde voetbal, leeft dus nog, sterker nog, is, ondanks de gemakken in deze moderne tijd, springlevend.

12 miljoen amateurs

Het totale aantal mensen, dat per seizoen in beweging komt door de wedstrijden in het betaalde voetbal, kan men schatten op zes miljoen. Daartoe rekent men het aantal aktieve spelers en de toeschouwers, vermenigvuldigd met het aantal kompetitie-dagen. Bij het amateurisme zijn evenwel per seizoen heel wat meer mensen gemoeid. Iedere week voetballen ongeveer 300.000 jongens, die voor hun pleizier tegen een bal aantrappen, overal in Nederland, tot in de kleinste gehuchten, soms met een enthousiasme, waar de profspeler niet aan kan tippen. Heel laag geschat mag men aannemen, dat er, over de gehele sektie amateurs genomen, toch tenminste een toeschouwer bij een voetballer hoort, of het nu een bestuurslid van die klub is, een familielid of het meisje, dat haar held langs de lijn komt aanmoedigen.

Nederlandse Sportbrief

Daarbij rekenen we dus nog niet eens de soms enkele duizenden toeschouwers, die vaak aanwezig zijn bij aantrekkelijke wedstrijden van de amateurs in de eerste klasse. **Per week dus in totaal 600.000 mensen, welk getal men met twintig mag vermenigvuldigen om aan een totaal van liefst 12 miljoen voor het gehele seizoen te komen. Buiten het licht van de schijnwerpers, die hun bundels dus richten op zes miljoen mensen, die bij het betaalde voetbal als speler of toeschouwer zijn betrokken, werken in de schaduw nog 12 miljoen mensen, die op een of andere wijze het amateurisme een goed hart toedragen en ook daadwerkelijk aan haar bloei medewerken.**

Deze indrukken zijn verheugend als men bedenkt, dat de leiders van het amateurvoetbal enkele jaren geleden hun hart vasthielden en zelfs grote tegenstanders waren, toen het betaalde voetbal in Nederland zijn intrede deed. Van de semi-profs hebben de liefhebbers nauwelijks last, hetgeen duidelijk wordt gedemonstreerd in het aantal van slechts 27 amateurs, dat vorig seizoen naar de rijen van het betaalde voetbal overging. Van afromen, waarvoor men zo bang was, is dus geen sprake. Integendeel, in de meeste gevallen is er een uitstekende samenwerking tussen de besturen van de klubs in de beide sektors. Een voorzitter van een amateursvereniging zal in den regel beter op de hoogte zijn van de kapaciteiten en bentale instelling van een van zijn spelers dan de bestuursleden van de profklub. In dat geval wordt er eerlijk onderhandeld, waarbij geen leider er zich tegen zal verzetten, dat een uitblinkende amateur geld gaat verdienen in een andere klub als daartoe ook inderdaad de kapaciteiten aanwezig zijn.

Geld voor de klubs

De besturen van de meeste amateurverenigingen zijn namelijk gaan inzien, dat het beroepsvoetbal lang niet zo'n konkurrent is als men aanvankelijk dacht. De propaganda, welke er thans van het betere spel in de hoogste regionen uitgaat, heeft zijn uitwerking op de jeugd, die zich in grote getalen als amateurtjes komen aanmelden. Bovendien is door het semi-professionalisme de voetbaltoto mogelijk geworden, waarvan de amateurklubs, met hun enorme hoeveelheid leden in ruime mate profijt trekken. Want het aandeel van de inzet stijgt naarmate er meer leden van een klub aan de voetbalpool meedoen.

Jammer is daarbij echter, dat de overheid zo goed als niets doet om de sport een mogelijkheid te bieden tot ontplooiing te komen. Als voorbeeld zij hierbij vermeld, dat er alleen in Zuid-Holland een te kort bestaat van liefst 360 velden.

In sommige gevallen worden er in de buitenwijken van steden sportkomplexen geopend, zoals dat enkele weken geleden nog te Delft het geval was. Een groot aantal terreinen werd daar de voetbalsport ter beschikking gesteld, doch het waren slechts kale stukken grond, waarop de klubs zelf maar haar kleedlokalen en andere noodzakelijke opstallen moesten plaatsen. De vreugde over de toewijzing van de velden was natuurlijk groot, doch tevreden mocht men niet zijn, hoewel de leden de handen uit de mouwen zullen steken en vele kapitaalkrachtige lieden zullen bijspringen, waar de overheid te kort schiet. Een stuk grond zonder wasgelegenheid, zonder kleedlokaal is geen voetbalveld.

Maar wat wil men nog meer verlangen, als de overheid het aandurft in Den Haag een hele stadswijk te bouwen — zo groot als Alkmaar — zonder dat er een gymnastieklokaal in de plannen is opgenomen. De zorg voor de lichamelijke opvoeding in Nederland is dan ook bedroevend, hetgeen uiteraard zijn gevolgen zal hebben op de gezondheid van de jeugd. Er is geen geld beschikbaar, zegt men dan. Doch wel worden er grote kapitalen beschikbaar gesteld om ziekenhuizen te bouwen en herstellingsoorden in te richten. Niemand zal daarvan de grote waarde betwisten. Doch is het niet even belangrijk er voor te zorgen, dat de jonge mensen voldoende bewegingsvrijheid krijgen na de vele uren, welke zij zittend op de schoolbanken of thuis gebogen over het huiswerk doorbrengen? Maar voor gymnastiekzalen is er geen geld en voor sportterreinen evenmin!

Naar de Olympische Spelen

En dan komen we weer terug op de voetbalpool, die in Nederland slechts voorlopig wordt getolereerd omdat het in de „besloten" kring van de KNVB gebeurd. **De amateurklubs varen er wel bij, doch hoeveel geld zal er niet vrij komen als heel Nederland aan de toto mag deelnemen.** De wet zal daarvoor moeten worden veranderd, doch miljoenen kunnen dan worden besteed aan de bouw van turnzalen, de aanleg van sportvelden, het inrichten van akkomodaties, de bouw van sporthallen. De oplossing is dus vrij gemakkelijk te vinden, doch van regeringszijde weigert men voorlopig haar toestemming te geven voor een nationale toto, die er evenwel op den duur toch zal moeten komen om aan de wens van de grote massa tegemoet te komen. In vele landen van Europa bloeit de toto reeds vele jaren, doch in Nederland wacht men blijkbaar tot de achterstand zo groot is geworden, dat die nauwelijks meer kan worden ingehaald. Want steeds schrikbarender wordt het te kort aan sport- en spelgelegenheden.

De plannen voor het amateurvoetbal worden echter inmiddels kalm maar zeker verwezenlijkt. Men heeft een gecentraliseerde training onder leiding van bondscoach Elek Schwartz voor ongeveer dertig amateurs in het leven geroepen. Een keer per week komen die uitblinkers in de sektie van de liefhebbers bij elkaar om de kapaciteiten op te voeren. Natuurlijk bestaat er een gevaar, dat de beste spelers plotseling overgaan naar het betaalde voetbal, doch dat risiko heeft men durven nemen. **Want na de interlandwedstrijd tegen de amateurs van Frankrijk, Schotland, Groot-Britannië en Duitsland in de maanden april en mei van het volgend jaar, wordt het oog gericht op een eventuele deelneming aan de Olympische Spelen van 1960 te Rome.** Daarbij zal worden afgewacht in hoeverre het spelpeil van de Nederlandse amateurs zich kan handhaven op de internationale markt. In vorige interlandwedstrijden, onder andere tegen Frankrijk, verloor het oranjeteam met zeer groot verschil. Doch alles wordt in het werk gesteld daarin verandering te brengen, zodat men de vier interlandwedstrijden van het komende voorjaar als een tentamen kan beschouwen over eventuele deelneming aan de Olympische Spelen. Want tenslotte is deelnemen te Rome natuurlijk wel erg belangrijk, maar het verrichten van prestaties nog prettiger en nog belangrijker.

ad interim

SITHOC versloeg Jong Curacao met 2-0

Willemstad. — De tweede wedstrijd van de nieuwe kompetitie, die een slappe vertoning is geworden, ging tussen de verenigingen Sithoc en Jong Curaçao. Beide ploegen hadden in hun gelederen verschillende nieuwe krachten opgenomen, doch konden niet tot open kombinatie-spel komen. Aan beide kanten speelde men te kort spel en werd te weinig gebruik gemaakt van de vleugelspelers.

Sithoc begon de wedstrijd met de wind tegen en was voortdurend in de aanval. Bij een dezer aanvallen werd in de dertiende minuut door de Oranjehemden handsbal gemaakt in de strafschop gebied en scheidsrechter Bakker sancioneert penalty. Bibiana, die het vonnis moest voltrekken, plaatste het leer op slechts een meter afstand van keeper Moesker, die het slechts gericht schot kon keren. In de Sithoc voorhoede ging men echter door met aanval op te bouwen en vijf minuten later was het Testing, die voor het College laag in de linkerbenedenhoek scoorde. Zeven minuten voor de rust liet Moesker nog even zien zijn keeperskunst te verstaan, toen een keihard schot van de Rode voorhoede vallend door hem werd gekeerd. Ondanks enige tegenaanvallen van Jong Curaçao bleef de stand echter tot de pauze ongewijzigd: 1-0 in het voordeel van Sithoc, die gedurende het grootste gedeelte van deze helft een veldmeerderheid had.

Ook de tweede helft bracht in het spelpeil niet veel verbetering. Tien minuten voor het einde deed keeper Moesker van Jong Curaçao een misgreep bij een ongevaarlijk lijkende aanval van Jong-Curaçao. De bal werd niet klemvast gegrepen en schoot naar voren waar een der leer en voorkwam zodoende een doelpunt. Vijf minuten voor het einde kreeg Sithoc bij een der aanvallen een penalty toegewezen en deze keer was het de kleine Sonny Parabier, die onhoudbaar voor keeper Moesker inknalde. Met deze 2-0 stand in het voordeel van Sithoc kwam het einde. Scheidsrechter Bakker had deze avond een gemakkelijke taak. Het publiek was in geringe mate aanwezig.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

8—41 Eric heeft alle maatregelen om te landen getroffen. Er is weinig wind, de zee is rustig en op kalme riemslagen glijdt de Drakar een eindje uit de kust over het water, op zoek naar een goede landingsplaats. Ze koersen langs een groepje rotsachtige eilandjes en zien dan een inham, die voor hun doel geschikt lijkt. Nergens is enig teken van menselijk leven te bespeuren. Wel klinken door de diepe stilte ongekende, vreemde geluiden. Eric spreekt met Svein af, dat hij met drie man aan land zal gaan in de kleine roeiboot, Meer krijgers wil hij, met het oog op de twaalf mannen van Ondur, niet van het schip halen, waarover de lange Sakser zolang het bevel houdt. „Komt best in orde, Noorman", grijnst Svein", „en breng een mals boutje mee, want mijn maag knort!"

Dan glijdt het bootje met Eric en zijn drie metgezellen haast onhoorbaar op de vreemde kust toe. Zonder veel moeite trekken ze het door de flauwe branding...

Willemstad. — Gisteravond om kwart voor negen kwam de tweede groep van de Caribbean Travel School op Curaçao aan. De Caribbean Travel School, die bestaat uit afgevaardigden van de K.L.M.-kantoren, reisagenten, die met de K.L.M samenwerken en employées van buitenlandse luchtvaartmaatschappijen, reist vanuit de Verenigde Staten van Amerika het Caraibisch gebied af om — na in Amerika te zijn teruggekeerd — betere voorlichting aan het reizend publiek te kunnen geven en het toerisme naar dit gebied te stimuleren.

Gedurende zes achtereenvolgende weken zal er elke week een groep van ongeveer vijftien personen het Caraibisch gebied rondreizen.

Op Curaçao worden door Piscaderabaaiclub en Hotel Avila maaltijden aan de gasten aangeboden, terwijl het hotel Curaçao Intercontinental voor gratis accomodatie droeg. „Sight-sceing-tours" worden door Taber Tours aangeboden.

Morgenochtend om kwart voor elf vertrekken de gisteravond aangekomen gasten naar Port au Prince.

Het is aardig hierbij te vermelden, dat zowel de eerste als de tweede groep van de Caribbean Travel School de mening was toegedaan, dat Curaçao het beste was van alle tot nog toe door hen bezochte eilanden.

Op de foto hierboven: de tweede groep van de Caribbean Travel School, gefotografeerd na aankomst op de AlbertPlesman luchthaven.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Na teleurstellende landenderby vraagt competitie weer de aandacht

Grote belangstelling voor treffen tussen SPARTA - FEYENOORD

Na de werkelijk saaie en kleurloze landen-derby van afgelopen zondag zullen wij maar het beste hopen voor de wedstrijden van morgen. En al bracht het winnende doelpunt van de PSVer Kruiver, vlak voor het eindsignaal gescoord, het Oranje-team de overwinning, het was in geen geval de glanzende zege van vorig seizoen, toen een werkelijk groots spelende Lenstra met de voetbal-architect Wilkes het Oranje-team tot een bijzonder mooie 7-2 zege voerden.

Er was nog een opmerkelijke resultaat: voor het eerst in de geschiedenis van de „België—Nederland" wedstrijden was het stadion niet ten volle uitverkocht. Voor de aanvang van de wedstrijd waren nog enkele duizenden staanplaatsen aan de loketten verkrijgbaar (ongeveer een 60.000 toeschouwers waren aanwezig). Zou de belangstelling voor deze voor beiden zo belangrijke derby aan het tanen zijn? De schuld hiervan, of liever gezegd de oorzaak, ligt dan alleen maar in het lage technische peil van de laatste jaren. **De werkelijke sfeer van de anders zo beroemde „Hel van Deurne" is er niet meer.**

Elek Schwartz zit in ieder geval met grote problemen. **Een tijdje geleden heeft hij eens beweerd, dat onder de opkomende voetbaltalent te vinden is en dat is Moulijn.** In ieder geval heeft de derby van vorige week wel bewezen, dat de doorgevoerde verjonging — ten dele veroorzaakt door het vertrek van Wilkes naar Spanje en de blessure van Abe Lenstra — een grote mislukking is gebleken. **Het huidige Nederlands voetbal kan nog niet zonder grootmeesters als Wilkes en Lenstra.**

Ten slotte is Schwartz geen wonderdokter, hij moet materiaal hebben om mee te werken en dat is er nog niet, of liever gezegd, zeker niet in voldoende mate. Het is te hopen, dat de nieuwe weg, die het Nederlandse voetbal de laatste jaren bewandeld (semi-prof-voetbal) op de duur de beoogde verbetering zal gaan brengen, maar is momenteel nog steeds niet de strijd om de winstpunten belangrijker? En hoe harder men daarvoor vecht, krijgt ook hierdoor dikwijls de techniek een knauw, enfin, wij zullen maar met goede moed en hoop verder gaan. Tenslotte hebben wij in Schwartz een deskundig man en onder zijn bekwame leiding moet uiteindelijke verbetering tot stand gaan komen.

De competitie draait dus morgen weer rustig door. Rapid J.C., dat tot nu toe niet tot geweldige verrichtingen kon komen (een voorbeeld van een technisch begaafde ploeg, dat dikwijls door groot enthousiasme van de tegenstander overwonnen wordt) krijgt nu een goede kans op volle winst. NOAD, van de vijf gespeelde wedstrijden slechts één zege, gaat in het Limburgse land een zekere nederlaag tegemoet. NAC — DOS kan interessant worden, vooral nu de Landskampioenen uitspelende dit seizoen nog al teleurstellen. NAC, gebrand op een eerste zege, zal het de kampioenen lastig genoeg maken, maar of zij veel verder dan een gelijkspel zullen komen? Vorig jaar werd het te Breda een 4-0 zege voor de thuisclub. ADO — Blauw Wit — vorig jaar nog al een harde en onsportieve strijd — belooft veel spanning en ook hier zal de uitslag, gezien de resultaten van de beiden tegenstanders, niet ver van een gelijkspel af liggen. Of gaan de Hagenaars een kleine zege binnenhalen?

DWS (A) krijgt de leiders op bezoek. De Amsterdammers beschikken over een bijzonder sterke defensie, maar een zwakke aanval, dit geeft de doelcijfers 4-4 na vijf wedstrijden wel duidelijk te zien. Of nu de Enschede-aanval het gemakkelijk zal gaan krijgen, dat betwijfelen wij wel, maar als Abe Lenstra weer van de partij zal zijn — afgelopen zondag gaf hij tijdens de rust van de interlandwedstrijd voor de radio als zijn mening te kennen, dat hij wel weer kon spelen — daan geloven wij toch wel in een kleine zege voor de leiders.

Groot zal de belangstelling zijn en groot de spanning bij de Maasstedelijke derby Sparta — Feijenoord. Deze wedstrijd is altijd een groot evenement voor de Maasstad en het zal wel weer geweldig druk zijn daar op „Spangen" morgenmiddag. Of het technische fijnere spel van de Feyenoord-ploeg over het hardere spel van de Spartanen zal zegevieren, dat betwijfelen wij ten sterkste.

Rond uit gezegd: **SPARTA GAAT WINNEN.**

Fortuna'54 — MVV is een Limburgse aangelegenheid, een strijd tussen ploegen uit de kopgroep. De achterhoede schijnt bij Fortuna niet het sterkste deel van de ploeg te zijn — negen tegendoelpunten in vijf wedstrijden — en dat zou wel eens hier de doorslag kunnen gaan geven.

Elnkwijk — SHS is een belangrijk duel voor beiden ploegen, die nog al in de buurt van de laatste plaatsen verkeren. De Hagenaars hebben een geweldige versterking gekregen nu Wim Landman weer het doel verdedigd, maar zij moeten Jan van Geen een tijdje missen wegens beenbreuk. De Haagse ploeg kan soms tot een laaiend enthousiasme geraken, zodat Elinkwijk nog lang niet zeker kan zijn van de eerste zege van dit seizoen. Een gelijkspel moet voor de bezoekers toch wel mogelijk zijn.

Ajax, geweldig gehandicapt door de schorsing van enkele van haar spelers — zie onze editie van gisteren — gaat een zekere nederlaag tegemoet, maar onzeker is de uitslag van Willem II — VVV'03.

De VVV-ers zijn technisch zeker sterker, maar dat zegt lang niet alles, want heel dikwijls juist wint enthousiasme het van techniek.

Het programma luidt:

EERE-DIVISIE: Rapid J.C. — NOAD, NAC — DOS, ADO — Blauw Wit, DWS(A) — Sportclub Enschede, Sparta — Feijenoord, Fortuna'54 — MVV, Elinkwijk — SHS, Willem II — VVV503, PSV — Ajax.

EERSTE DIVISIE A: Leeuwarden — ZFC, Volendam — BVV, Helmond — Eindhoven, DFC — AGOVV, Wageningen — VSV, De Graafschap — Alkmaar, Haarlem — SVV, Fortuna — Limburgia.

EERSTE DIVISIE B: HVC — RCH, Hermes DVS — Sittardia, Heracles — Vitesse, Stormvogels — GVAV, De Voiewijckers — Helmondia'55, KFC — RBC, Rigtersbleek — Roda Sport.

TWEEDE DIVISIE Ao Dosko — De Valk, Hilversum — UVS, Longa — Xerxes, DHC — EBOH, Wilhelmina — 't Gooi, Velox — Baronie, ONA — Zeist,

TWEEDE DIVISIE B: Veendam — NEC, PEC — Go Ahead, Rheden — Zwartemeer, Oldenzaal — Heerenveen, Enschedese Boys — Zwolse Boys, Oosterparkers — Be Quick.

SPORTBERICHTEN

Boksen

Rotterdam. — Piet van Klaveren, kampioen van Nederland lichtgewicht, is te zwaar geworden voor deze klasse. Hij kan niet meer afdalen beneden de gewichtsgrens en heeft vrijwillig afstand gedaan van de titel. Van Klaveren gaat over naar de welterklasse.

Voetbal

Den Haag. — Alfred Dush, scheidsrechter in het toernooi om de wereldbeker, zal de ontmoeting Nederland — Denemarken leiden, die woensdag 15 oktober in het Feijenoord-stadion te Rotterdam wordt gespeeld. De Westduitser wordt geassisteerd door zijn landgenoten J. Schreiber en J. Thier.

Maurice Guigue, de man, die de finale floot in Stockholm tussen Brazilië en Zweden, zal waarschijnlijk Nederland — Zwitserland arbitreren. Deze ontmoeting wordt zondag 2 november in het Olympisch Stadion te Amsterdam gespeeld.

Rio de Janeiro. — Ook Joel, vleugelspeler van het Braziliaanse elftal, dat in Zweden wereldkampioen werd, zal Brazilië gaan verlaten. Hij heeft een kontrakt gesloten met de Spaanse eerste-divisieklub Valencia. De transfer-som bedraagt 6 miljoen cruzeiros (ruim 300.000 Nederlandse guldens).

Hockey

Brussel. — Het Nederlandse hockeyelftal heeft gistermiddag de eerste wedstrijd van het zeslandentoernooi te Brussel tegen Italië met 3—0 gewonnen. De ruststand was 1—0. In de halve finales komt Nederland nu uit tegen België. De wedstrijd wordt vandaag gespeeld.